

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
**MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA
FRAGMENTU WSI STRZEP CZ, TJ. DLA OBSZARU DZIAŁEK EWIDENCYJNYCH
O NUMERACH 217 I 255 POŁOŻONYCH W OBRĘBIE STRZEP CZ, GMINA LINIA**

Opracowanie: mgr inż. Arkadiusz Świder

TERRA

na zlecenie:

CKK

ARCHITEKCI

ul. Świętojańska 87/14, Gdynia

0-58 62 000 92

biuro@ckkarchitekci.pl

Gdynia/Olsztyn kwiecień 2026 r.

SPIS TREŚCI:

1	WSTĘP	3
1.1	Cel i podstawa prawna opracowania	3
1.2	Metoda opracowania	3
2	FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA.....	4
2.1	Położenie terenu	4
2.2	Położenie fizyczno-geograficzne	5
2.3	Geomorfologia i budowa geologiczna, złoża kopalin, rzeźba terenu	6
2.4	Gleby	7
2.5	Fauna i flora, bioróżnorodność	8
2.6	Klimat	9
2.7	Wody powierzchniowe	10
2.8	Wody podziemne	10
2.9	Dobra kultury	11
2.10	Krajobraz	11
3	OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA.....	11
4	KOMUNIKACJA I INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	15
5	OCENA STANU ŚRODOWISKA	15
5.1	Jakość wód podziemnych	15
5.2	Jakość wód powierzchniowych	16
5.3	Stan elementów krajobrazu, gleb oraz bioróżnorodności	17
5.4	Stan czystości powietrza atmosferycznego	18
5.5	Klimat akustyczny, pola elektromagnetyczne i inne zagrożenia	19
6	CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO	20
6.1	Obowiązujące przesądzenia planistyczne	20
6.2	Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	21
7	PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA	23
7.1	Tereny wskazane do zabudowy	23
7.2	Budowa i modernizacja sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej	28
7.3	Prognozowany wpływ na obszary objęte formami ochrony przyrody	29
8	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	30
9	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	31
9.1	Poziom międzynarodowy i krajowy	31
9.2	Poziom regionalny i lokalny	33
10	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYT. USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	34
11	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI JEGO USTALEŃ	34
12	ODDZIAŁYWANIA TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO	36
13	CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU, W TYM TAKŻE WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY	36
14	PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	36

Załącznik: rysunek prognozy oddziaływania na środowisko.

1 WSTĘP

1.1 Cel i podstawa prawna opracowania

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowiska dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Strzepcz – dla obszaru działek ewidencyjnych o numerach: 217 i 255. Zakres przestrzenny planu miejscowego został zainicjowany uchwałą 124/XV/IX/2025 Rady Gminy Linia z dnia 25 czerwca 2025 roku. Dla obszaru nie obowiązują ustalenia planu miejscowego.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu planu miejscowego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska.

Podstawą prawną opracowania jest ustawa z dn. 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2024 poz. 1112 z późn. zm.).

1.2 Metoda opracowania

Opracowanie sporządzono na podstawie:

↪ analizy materiałów źródłowych, m.in:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia;
- Program ochrony środowiska w gminie Linia na lata 2020 - 2023 z perspektywą do roku 2027 r.;
- Strategia rozwoju gminy Linia na lata 2023 - 2030;
- Program ochrony środowiska powiatu wejherowskiego na lata 2024- 2027 z perspektywą do 2031 r.;
- Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim, GIOŚ, WIOŚ;
- Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, Gdańsk 2016;
- Studium ekofizjograficzne województwa pomorskiego, Gdańsk 2024;
- Program ochrony środowiska województwa pomorskiego 2030;
- inne źródła związane z tematyką opracowania;
- strony internetowe, w tym: www.linia.e-mapa.net, www.natura2000.mos.gov.pl, www.geoportal.gov.pl, www.geoserwis.gov.pl, www.bipgdos.mos.gov.pl, www.bip.gminalinia.com.pl, www.gminalinia.pl, www.geolog.pgi.gov.pl, www.bdl.lasy.gov.pl, www.geolog.pgi.gov.pl, www.kpk.org.pl, www.isok.gov.pl.

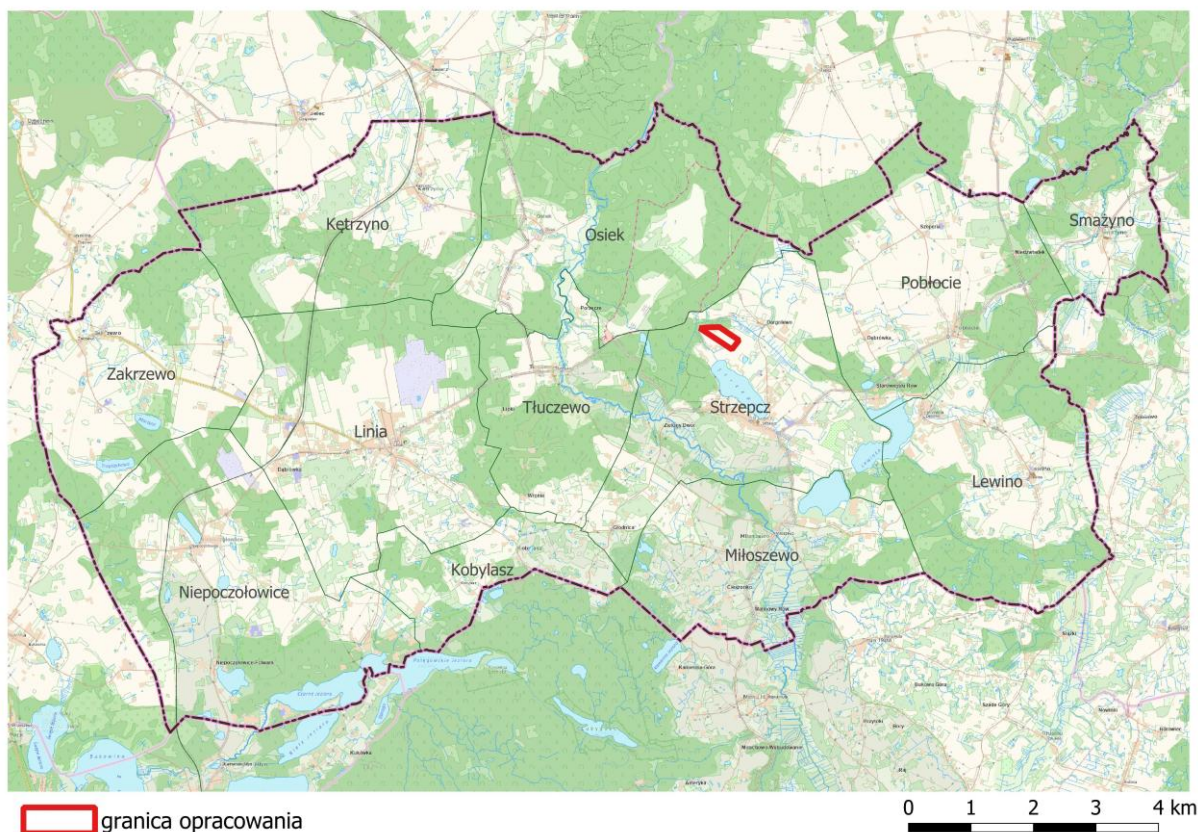
↪ badań terenowych.

Materiały źródłowe oraz badania terenowe pozwoliły określić stan i jakość środowiska na obszarze objętym granicami opracowania oraz w jego otoczeniu oraz ocenić potencjalne zagrożenia dla środowiska i wpływ projektowanego przeznaczenia terenu na funkcjonowanie poszczególnych elementów struktury przyrodniczej.

2 FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA

2.1 Położenie terenu

Rysunek 1 Położenie obszaru opracowania na tle gminy Linia

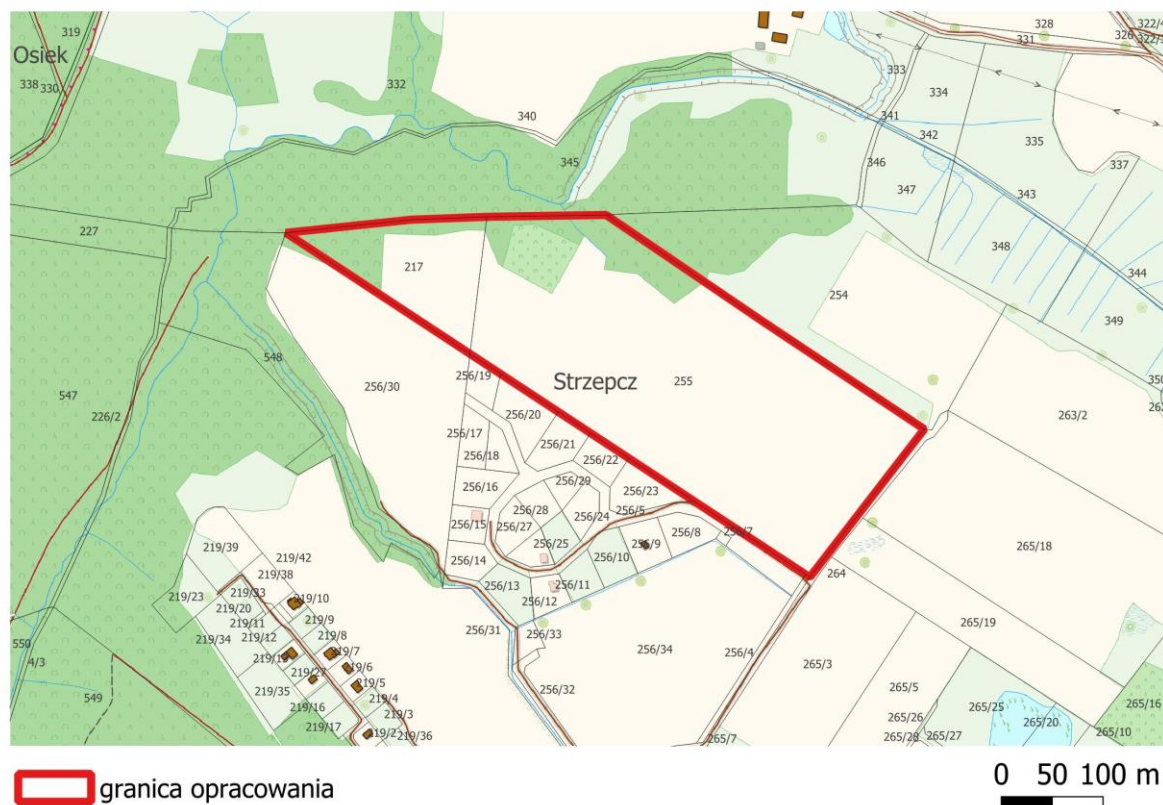
Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

Gmina Linia położona jest w północnej części województwa pomorskiego, między miastami Łębork, Wejherowo oraz Kartuzy, z dala od większych skupisk ludności i głównych dróg o dużym natężeniu ruchu. Gmina Linia leży w powiecie wejherowskim i graniczy z gminami: Cewice, Kartuzy, Luzino, Łęczyce, Sierakowice oraz Szemud, które znajdują się na obszarze powiatów kartuskiego i łęborskiego. Siedzibą władz samorządowych jest miejscowość Linia, usytuowana w następujących odległościach od ważniejszych ośrodków w regionie: od Gdańska – 48 km, od Wejherowa – 38 km, od Łęborka – 18 km, a od Kartuz – 27 km. Powierzchnia gminy wynosi około 11 997 ha (czyli około 119,97 km²), natomiast liczba mieszkańców w 2024 r. wynosiła 6490 osób, z czego Strzecz jest drugą największą miejscowością gminy, liczy ponad 950 mieszkańców. Liczba ludności gminy utrzymuje się względnie na stałym poziomie.

Obszar objęty planem jest położony w północnej części Strzecz, w rejonie ul. Szczęśliwej, na północ od jez. Strzecz. Przez miejscowość przebiega skrzyżowanie dróg prowadzących m.in. do Wejherowa, Łęborka, Kartuz i Kościerzyny, co historycznie sprzyjało jej rozwojowi. Dzięki dobrej dostępności komunikacyjnej oraz walorom krajobrazowym miejscowość ma także potencjał rekreacyjno-turystyczny oraz pełni rolę lokalnego ośrodka usługowego. Obszar opracowania nie jest zabudowany, ale znajduje się w sąsiedztwie kształtującego się osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Obecnie obszar planu stanowi grunty rolne,

uzupełnione użytkiem leśnym oraz terenami zadrzewionymi i zakrzewieniami w części północnej. Powierzchnia opracowania wynosi ok. 9,34 ha.

Rysunek 2 Granice opracowania na tle fragmentu miejscowości Strzecz

Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

2.2 Położenie fizyczno-geograficzne

Strzecz położony jest mezoregionie Pojezierze Kaszubskie (wg regionalizacji fizyczno- geograficznej Polski J. Kondrackiego), które stanowi część większej jednostki fizycznogeograficznej – Pojezierze Wschodniopomorskie. Obszar ten należy do prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego i charakteryzuje się młodoglacjalną rzeźbą terenu, ukształtowaną podczas ostatniego zlodowacenia bałtyckiego. Obszar opracowania jest zlokalizowana w granicach mikroregionu Wysoczyzny Luzińsko – Strzepckiej lub wg innego podziału (wg Kistowskiego) Wysoczyzny Mirachowskiej.

Strzecz znajduje się w typowym krajobrazie pojeziernym, który charakteryzuje się rzeźbą młodoglacjalną – falistą i pagórkowatą, obecnością wysoczyzn morenowych oraz licznymi jeziorami rynnowymi i oczkami wodnymi. W bezpośrednim sąsiedztwie wsi występują niewielkie obniżenia terenu oraz lokalne ciekі wodne, często powiązane z systemem rynien polodowcowych.

2.3 Geomorfologia i budowa geologiczna, złoża kopalin, rzeźba terenu

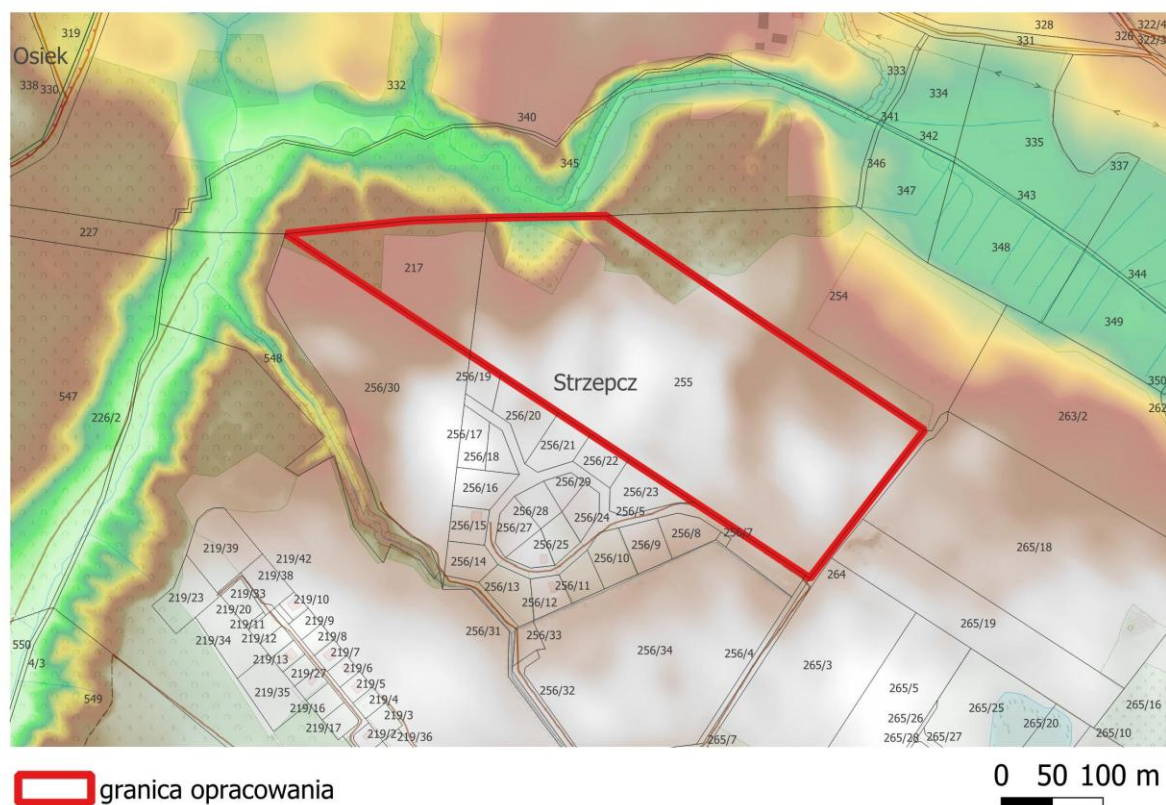
Budowa geologiczna omawianego terenu związana jest ściśle z podstawowymi, wyróżnionymi jednostkami morfologicznymi i ich genezą. Powierzchniowa budowa geologiczna tworzą osady czwartorzędowe związane z fazą pomorską zlodowacenia Wisły oraz osady holocenyckie powstałe po zaniku lądolodu. Czwartorzędowe osady polodowcowe występują na stokach i wierzchołkach Pojezierza Kaszubskiego. Najszerszym rozpowszechnionym typem osadów polodowcowych są gliny zwałowe zalegające na przeważającej powierzchni wierzchołków i stoków Pojezierza Kaszubskiego. Gliny te wykazują często przypowierzchniowe spiaszczenie, a także niekiedy dość liczne przewarstwienia piaszczyste. Obok glin pospolitym osadem polodowcowym są piaski i żwiry wodnolodowcowe występujące w obrębie płatów na terenie praktycznie całej gminy.

Część gminy charakteryzuje się występowaniem osadów moren czołowych i ich osadów złożonych głównie z piasków, żwirów i głazów, a miejscami także piasków gliniastych i glin lodowcowych, pisaków i żwirów deluwialnych.

Wgłębna budowa geologiczna rozpoznana została na podstawie wierceń hydrogeologicznych i geologicznych. W profilu pionowym wysoczyzny górną część stanowią osady polodowcowe złożone z glin zwałowych zalegających naprzemianległe z piaszczysto-żwirowymi osadami wodnolodowcowymi. W dolnej części pod pokrywą osadów holocenyckich przeważają piaski i żwiry wodnolodowcowe.

W przeważającej części gminy, na wysoczyźnie morenowej, gdzie na powierzchni występują gliny zwałowe lub piaski, a wody gruntowe zalegają poniżej 2,0 m głębokości, istnieją dobre warunki do posadowienia obiektów budowlanych.

Rysunek 3 Rzeźba terenu obszaru opracowania

Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

Rejony o warunkach utrudniających budownictwo występują głównie w sąsiedztwie jezior, na terasach zalewowych cieków i w zagłębieniach bezodpływowych, gdzie na powierzchni zalegają holocenijskie mułki, torfy, a wody gruntowe nie przekraczają 2,0 m głębokości. Pewne ograniczenia dla budownictwa występują również na terenach o dużych spadkach, powyżej 10-15% potencjalnie zagrożonych ruchami mas ziemnych (osuwiskami).

W rejonie obszaru opracowania gleby i rzeźba terenu są średnio przekształcone istniejącym zainwestowaniem. Teren jest zlokalizowany na krawędzi moreny i doliny międzymorenowej zajętej przez niewielki ciek, spadki terenu nie są znaczne – nie przekraczają 10%. Rejon ten zbudowany jest na całej powierzchni z glin wałowych, miejscami z wkładkami żwirów i piasków. Obszar opracowania znajduje się wysokości średniej ok. 150 m n.p.m. Maksymalna wysokość wynosi ok. 155 m n.p.m. w części centralnej a minimalna w części północnej, w rejonie obniżenia terenowego – wynosi ok. 139 m n.p.m. Teren w granicach opracowania generalnie opada w kierunku południowo – wschodnim oraz północnym.

W najbliższym sąsiedztwie obszaru objętego granicami planu miejscowego nie znajdują się udokumentowane złoża surowców naturalnych.

2.4 Gleby

Skalą macierzystą dla większości gleb ornych na terenie gminy były struktury piaszczyste, począwszy od piasków słabo gliniastych, poprzez stadia przejściowe o zwiększającej się zawartości frakcji ilastych, do piasków gliniastych mocnych. Jedynie na terenach moreny dennej, najczęściej w okolicach Lewina, Poblócia i Zakrzewa, występują wyspowo niewielkie płyty gleb wykształconych na glebach lekkich. Ze względu na charakter skały macierzystej gleby orne gminy należą głównie do gleb szarych, czasami do pseudobielic.

Najwyższą klasą bonitacyjną stwierdzoną na terenie gminy jest klasa III b. Udział gleb tej klasy, w stosunku do całkowitej powierzchni gruntów ornych wynoszących około 5000 ha, nie przekracza 7 ha, co stanowi około 0,14%. Prawie połowa gleb tej klasy zlokalizowana jest w okolicach wsi Lewino. Również udział gleb klasy IV jest niewielki – stanowią one niecałe 20% ogółu powierzchni gruntów ornych. Występują one w większym skupieniu na gruntach wsi Lewino, Poblócie, Strzepcz i Zakrzewo. Wieś Lewino jest jedynym obszarem, gdzie gleby klasy IVb wraz z lepszymi stanowią większość, zaś sama klasa IVb stanowi najbardziej rozpowszechnioną grupę bonitacyjną. Szeroko reprezentowane na terenie gminy są też gleby zaliczone do klasy V – ich powierzchnię szacuje się na blisko 1670 ha. Dominują one na gruntach wsi Miłoszewo, Poblócie, Strzepcz, Zakrzewo. Najliczniej reprezentowane są grunty orne klasy VI, stanowiące ponad 46% wszystkich gruntów ornych na terenie gminy. Zdecydowanie dominują w sołectwach: Kętrzyno, Kobylasz, Linia, Niepoczołowice, Osiek, Tłuczewo.

Pod względem możliwości rolniczego użytkowania, gleby gminy Linia zaliczono w większości do gleb żytnich dobrych i słabych, charakteryzujących się znacznym spłaszczeniem, lecz dobrym uwilgotnieniem, stanowią one ponad 50% gruntów ornych. Gleby gorsze, piaszczyste, charakteryzujące się niekorzystnymi warunkami wodnymi, często przesuszone, stanowią kompleks gleb żytnio-łubinowych, o powierzchni wynoszącej prawie 37% ogółu gruntów. Jedynie niewiele ponad 10% gruntów zaliczono do gleb żytnich bardzo dobrych. Ich rozmieszczenie pokrywa się z położeniem gleb wytworzonych na piaskach gliniastych mocnych i lekkich glinach, najczęściej występują więc w okolicach Poblócia i Lewina.

W rejonie opracowania gleby są słabo przekształcone zainwestowaniem, o względnie jednolitej strukturze i bonitacji. Występują tutaj gleby gruntów ornych klasy IV i V uzupełnione na niewielkim obszarze gruntami klasy VI. W sąsiedztwie struktura gleb jest zbliżona, uzupełniona o grunty/gleby zabudowane oraz grunty pod lasami – podobnie jak w granicach opracowania w części północnej. Pod względem wartości przydatności rolniczej obszar opracowania jest w zasięgu kompleksu 5Bw (żytni dobry, na glebach brunatnych wylugowanych), a na krańcach północno – zachodnich w zasięgu kompleksu 8Bw – zbożowo - pastewny mocny.

2.5 Fauna i flora, bioróżnorodność

Rejon Niepoczołowic i Potęgowa – po zachodniej stronie znajduje się w przodkowskiej jednostce geobotanicznej - w okręgu Pojezierza Kaszubskiego (Matuszkiewicz, 2008). Potencjalną roślinnością tego terenu jest (Matuszkiewicz, 2008) acydofilny pomorski las bukowo-dębowy w części południowej i zachodniej oraz suboceaniczny bór sosnowy w części centralnej i zachodniej.

Fauna i flora rejonu wsi Strzecz są ściśle powiązane z urozmaiconą rzeźbą terenu, doliną rzeki Łeby oraz obecnością zbiorników wodnych i torfowisk. Obszar ten charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczymi, w tym obecnością siedlisk chronionych w ramach sieci Natura 2000.

Szata roślinna okolic Strzecz obejmuje zarówno ekosystemy leśne, jak i cenne zbiorowiska otwarte, wśród nich:

- torfowiska, znajduje się tutaj użytek ekologiczny „Torfowisko w Strzecz” (ustanowiony w 1999 r.), który chroni torfowisko przejściowe i niskie. Charakteryzuje się ono bogatą florą mchów i turzyc oraz pełni funkcję naturalnego zbiornika retencyjnego.
- łąki i murawy - zidentyfikowano w okolicy stanowiska niżowych świeżych łąk użytkowanych ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), które podlegają działaniom ochronnym w celu zachowania ich składu gatunkowego. Wschodnia część rejonu (obszar poligonu wojskowego) charakteryzuje się piaszczystymi utworami wodno-lodowcowymi, co sprzyja występowaniu specyficznej roślinności.
- Lasy, głównie płaty grądu subatlantyckiego (*Stellario – Carpinetum*) oraz łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe wraz z olsami źródłkowymi, szczególnie wzdłuż doliny rzeki. Dolina Łeby w tym rejonie ma charakter przełomu o znacznym spadku, co wpływa na charakter otaczających ją lasów.

Świat zwierząt rejonu Strzecz jest zróżnicowany i obejmuje gatunki typowe dla Pojezierza Kaszubskiego oraz rzadkie gatunki chronione. Okoliczne rzeki (głównie Łeba) są siedliskiem łososia, pstrąga i lipienia. Jest to kluczowe miejsce występowania i monitoringu cennych gatunków: minoga strumieniowego oraz głowacza białopłetwy. Torfowisko w Strzecz jest istotnym miejscem bytowania licznych gatunków owadów i płazów. W dolinie Łeby, która pełni funkcję korytarza ekologicznego, spotkać można zimorodka oraz pliszkę górską. Na terenach rolnych wokół wsi bytują gatunki związane z krajobrazem rolniczym, takie jak skowronek, dzwonec czy trznadel. Rejon ten jest zamieszkiwany przez liczne ssaki łowne: jelenie, sarny, dziki i daniela. Z mniejszych zwierząt występują lisy, zające, borsuki, kuny oraz mniejsze gryzonie.

Obszar ten, ze względu na swoją strukturę przyrodniczą, jest częścią Krajowego Korytarza Ekologicznego „Kaszuby” (KPn-20B), co zapewnia drożność dla migracji fauny i wymiany genetycznej populacji.

Obszar opracowania charakteryzuje się słabo przekształconym (ale w stopniu nieznacznym) środowiskiem przyrodniczym – głównie w wyniku prowadzonej gospodarki rolnej, położony jest w sąsiedztwie terenów zurbanizowanych, pozbawiony jest cennych zbiorowisk roślinności naturalnej. Grunty w granicach planu obecnie stanowią przede wszystkim użytki rolne oraz zielone (jak ponad 50% powierzchni gminy). Jedyne zadrzewienia występują na północnych krańcach opracowania – głównie zarośla wierzbowe, zbiorowiska sukcesji porolnej – brzozy, sosny, dębu, grabu, osiki czy świerka, rzadziej olsza - związana z obszarami o podwyższonym poziomie wód gruntowych. W północnej części opracowania znajduje się niewielki użytk leśny – las mieszany świeży – z dominacją grabu w wieku ponad 65 lat. Las zajmuje powierzchnię 0,44 ha.

Występujące w granicach planu miejscowego zbiorowiska to przede wszystkim fitocenozy segetalne – użytków rolnych (agrocenoz). Roślinność tu występująca nie wykazuje wysokich wartości pod względem przyrodniczym. Na obecnym poziomie analizy nie stwierdza się również możliwości powszechnego występowania gatunków chronionych sklasyfikowanych w przepisach dotyczących ochrony gatunkowej roślin oraz siedlisk objętych ochroną na podstawie prawa UE.

Najwięcej gatunków zwierząt występuje w zbiorowiskach leśnych i wodnych, które praktycznie nie są reprezentowane w granicach terenu objętego planem miejscowym ani w bliskim otoczeniu. W granicach opracowania nie stwierdza się możliwości powszechnego bytowania, żerowania, lęgu gatunków chronionych wymienionych w Załączniku I i II Dyrektywy Rady.

2.6 Klimat

Omawiany obszar położony jest pod względem klimatycznym w krainie klimatycznej Pojezierza Pomorskiego – część zewnętrzna. Gmina Linia położona jest w strefie klimatu umiarkowanego, którego cechą charakterystyczną jest oddziaływanie stałych i sezonowych, wędrujących centrów barycznych, z których wynika duża zmienność warunków pogodowych. Na warunki klimatyczne regionu ma również wpływ bliskość Morza Bałtyckiego, łagodzącego różnice temperatury pomiędzy latem i zimą.

Klimat Pojezierza Pomorskiego w stosunku do klimatu Pobrzeża Bałtyckiego odznacza się niższymi temperaturami powietrza zimą, około 2°C. niższe zimą niż na obszarach nadmorskich województwa. Średnia roczna temperatura wynosi 7°C. przy temperaturze stycznia ok. – 3,5°C. a w lipcu 17°C. Średnia liczba dni upalnych i gorących na tym obszarze wynosi 15-30 dni, natomiast mroźnych i bardzo mroźnych od 20 do 45 dni. Średnia roczna amplituda temperatury powietrza na obszarze Pojezierza Pomorskiego wynosi 20-22°C.

Roczna suma opadów waha się od ok. 400-450 mm do ponad 600 mm w części zachodniej i więcej na obszarach wysoczyzn morenowych. Na obszarze tym również ryzyko wystąpienia gwałtownych burz i gradobić jest większe od przeciętnej w regionie.

Większa też od przeciętnej w regionie jest liczba dni z mgłą, szczególnie o charakterze lokalnym na obszarach bezodpływowych i w zagłębieniach terenu.

W ciągu roku największy udział na tym obszarze mają wiatry z sektora zachodniego, czyli, wiejące z kierunku NW, W i SW. Średnia długość okresu wegetacyjnego trwa od 200 do 225 dni.

Rejon opracowania nie charakteryzuje się szczególnymi warunkami, dla których można stwierdzić występowanie klimatu lokalnego lub mikroklimatu. W niewielkich zagłębieniach terenu w sąsiedztwie może zalegać wilgotne, chłodne powietrze, ale nie ma to większego wpływu i przełożenia na topoklimat obszaru opracowania

2.7 Wody powierzchniowe

Gmina Linia położona jest w obszarze dorzecza Wisły oraz w zlewni hydrograficznej I rzędu – Zlewni rzek Przymorza. Grunty pod wodami zajmują obszar 264 ha, co stanowi 2,20% całkowitej powierzchni gminy. Sieć hydrograficzna na tym terenie jest rozbudowana i obejmuje zarówno liczne rzeki, jak i zbiorniki wodne

Rejon Strzepcza położony jest w dorzeczu rzeki Łeby, ale w granicach jednolitych częściach wód powierzchniowych JCWP nr RW200017476136 – Dopływ z jeziora Strzepcz (o pow. ok. 47 km²). Inna nazwa ciek to Struga Strzepcz. Jest to potok nizinny piaszczysty (typ 17) o statusie wody naturalnej. Ciek ma długość ok. 2,2 km, a powierzchnia zlewni wynosi nieco ponad 12 km² i uchodzi do jez. Strzepcz. Ciek przepływa ok. 80 m od północno – zachodnich krańców opracowania. Do ciek tego uchodzi Dopływ spod Dargolewa (ciek III rzędu) o długości ok. 3,3 km, który płynie z okolic jez. Lewinko w kierunku północno – zachodnim. Ciek przepływa przy granicy nieruchomości objętej planem miejscowym.

W odległości ok. 1,5 km na południowy zachód przepływa natomiast rzeka Łeba, która stanowi południkową oś gminy i jest jej najważniejszą rzeką. Przepływa przez miejscowości Miłoszewo, Strzepcz i Tłuczewo. Miejscami ma charakter rzeki górskiej, co pozwala na organizację spływów kajakowych. Na rzece funkcjonuje elektrownia wodna o mocy 60 kW. Cały odcinek Łeby na terenie gminy zaliczany jest do wód krainy łosia, pstrąga i lipienia.

W granicach obszaru opracowania nie ma zlokalizowanych zbiorników wodnych, w tym oczek wodnych, czy stawów. W sąsiedztwie – ok. 220 m na południowy zachód znajduje się jez. Strzepcz (o pow. ok. 37 ha). Należy ono do największych jezior położonych na terenie gminy Linia. Zbiornik ten, wraz z otaczającą go siecią hydrograficzną, stanowi kluczowy element środowiska przyrodniczego, pełniąc funkcje hydrologiczne, krajobrazowe i rekreacyjne. należy do jezior polodowcowych, o genezie wytopiskowej. Cechuje się regularnym kształtem misy jeziornej oraz mało urozmaiconą linią brzegową. Zbiornik ma charakter płytkiego jeziora o ograniczonej głębokości maksymalnej (do 4 m), co sprzyja intensywnym procesom mieszania wód oraz podatności na nagrzewanie w okresie letnim. W strefie litoralnej rozwinięte są łagodne spadki dna, sprzyjające rozwojowi roślinności wodnej i szuwarowej.

2.8 Wody podziemne

Gmina Linia położona jest makroregionie północno – wschodnim wydzielonego ze względu na kryteria hydrogeologiczne. Głównym piętrzem wodonośnym jest to wykształcone w czwartorzędowych osadach okruchowych. System wodny budują trzy piętra, w tym piętro kredowe, które jest zasilane przez drenaż z płytszych poziomów. Linia jest położna w granicach jednolitych części wód podziemnych JCWPd nr 11. Na terenie gminy występują dwa zbiorniki wód podziemnych – w części zachodniej GZWP nr 114 (Maszewo) oraz w części wschodniej GZWP nr 111 (Subniecka Gdańska). Obszar w granicach planu zlokalizowany jest

poza granicami obu zbiorników. Wody poziomów wodonośnych na tym obszarze mogą charakteryzować się naturalnie podwyższonym stężeniem manganu i żelaza – w szczególności w sąsiedztwie. Głębokość pierwszej warstwy wód gruntowych/podskórnych przekracza tu 2 m na większości powierzchni, a miejscami, w części północnej ok. 0,5 m. Poziom użytkowy wodonośny usytuowany jest na wysokości ok. 120 m n.p.m., co oznacza, że wody zalegają na głębokości ponad 25 - 30 m p.p.t.

2.9 Dobra kultury

W rejonie opracowania nie ma zlokalizowanych obiektów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków oraz cennych pod względem kulturowym.

2.10 Krajobraz

Rejon opracowania na podstawie Audytu Krajobrazowego województwa pomorskiego) znajduje się w granicach dwóch krajobrazów:

- 22-314.51-24, typ 6 - wiejski, podtyp 6.c - z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych tworzących małe pola. Pod względem rzeźby terenu jest to krajobraz naturalny - glacialny pagórkowaty.

Choć krajobraz ten nie został uznany za priorytetowy, w ocenie syntetycznej wskazano na jego walory związane z tradycją (klasa I), co stanowiło przesłankę do rozważenia go jako priorytetowego. Główna funkcja krajobrazu została określona kodem 4A – produkcji rolnej. Krajobraz nie ma funkcji uzupełniających.

Zidentyfikowano kilka głównych rodzajów zagrożeń, z których największe znaczenie mają:

- zanik cech architektury regionalnej; unifikacja materiałów i form architektury wiejskiej i miejskiej oraz jej kontekstu krajobrazowego (B.2.3), wynikający między innymi z ujednolicania krajobrazu, polegającego na stosowaniu typowych, nowoczesnych materiałów i form budowlanych, które nie pasują do tradycyjnego stylu danego regionu (np. stosowanie tynków w jaskrawych kolorach, nowoczesnych ogrodzeń zamiast tradycyjnych płotów drewnianych czy murów, unifikacja formy dachów)
- wprowadzanie różnych form zabudowy i infrastruktury technicznej (kod A.2.5), wynikające z rozlewania się miast, niekontrolowanej zabudowy zagrodowej lub letniskowej na terenach cennych przyrodniczo/rolniczo, lokalizacja elektrowni wiatrowych, dużych obiektów magazynowych, czy linii energetycznych szpecących krajobraz, zalesiania cennych łąk lub wycinki drzew krajobrazotwórczych;
- wzrost zagęszczenia barier ekologicznych w krajobrazie (kod A.3.3), wynikający z procesów, które przerywają ciągłość przestrzenną krajobrazu, uniemożliwiając lub utrudniając migrację roślin i zwierząt (np. zabudowa, infrastruktura techniczna lub komunikacyjna, zmiany użytkowania terenu).

Wszelkie wytyczne dotyczące ochrony i kształtowania tego krajobrazu, w tym wskazania dotyczące ochrony zabytków i przyrody, są zawarte w kartach poszczególnych form ochrony przyrody wymienionych w audycie.

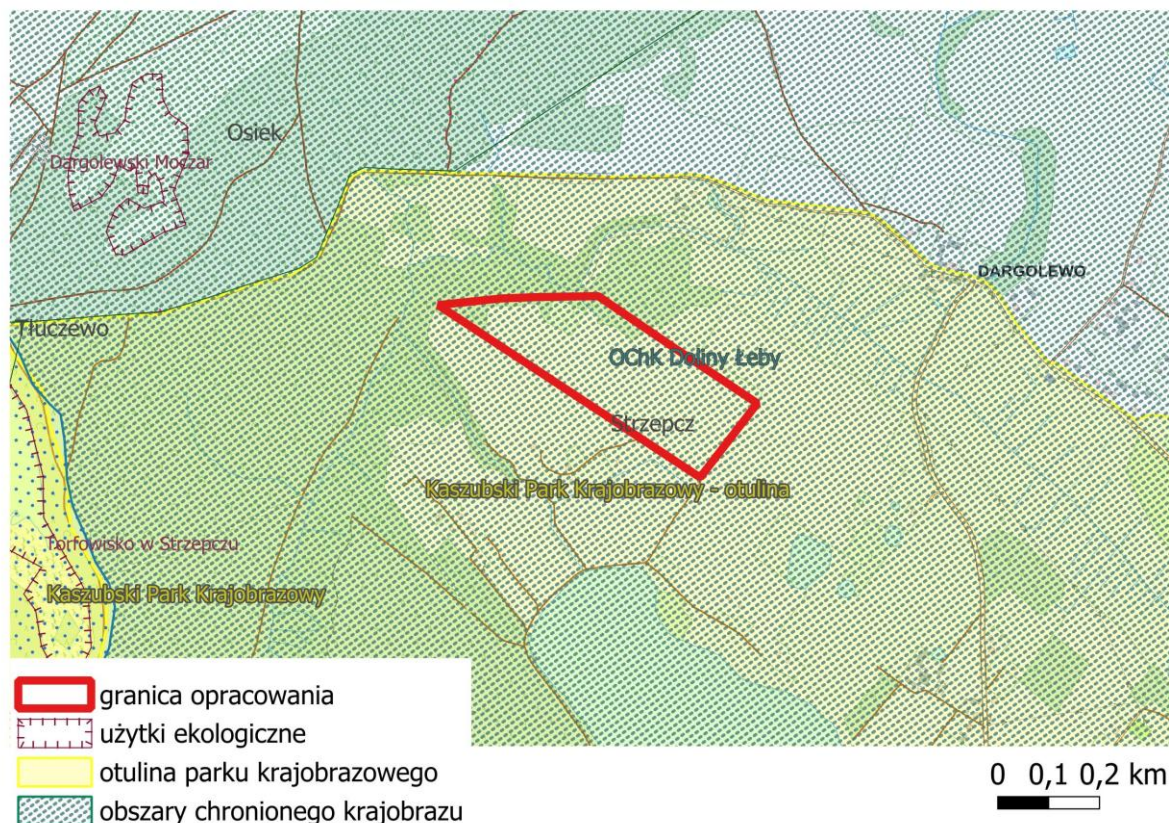
3 OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA

Obszar opracowania położony jest w granicach:

- otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego – w części północnej i centralnej;

- Obszaru Chronionego Krajobrazu „Doliny Łeby”.

Rysunek 4 Obszar opracowania na tle prawnych form ochrony przyrody

Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

❖ Kaszubski Park Krajobrazowy. Park został utworzony Uchwałą Nr XIX/82/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 15 czerwca 1983 r. Zasady ochrony Parku oraz jego otuliny zostały określone uchwałą Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (zmienionej Uchwałą nr 445/XLII/17 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2017 r.). Dla Parku obowiązuje plan ochrony ustanowiony Uchwałą Nr 704/LVI/23 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 31 lipca 2023 r. w sprawie ustanowienia Planu ochrony dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Park obejmuje centralną część Pojezierza Kaszubskiego o bardzo urozmaiconej rzeźbie terenu reprezentowanej przez wysoczyzny morenowe i wysokie wzgórza czołowo morenowe, rynny jeziorne, doliny rzeczne i fragmenty równin sandrowych. Roślinność parku, w wyniku dużej różnorodności występujących tu siedlisk, jest bardzo zróżnicowana. Regionalny i lokalny klimat Pojezierza Kaszubskiego wpływa na występowanie specyficznej flory, wyróżniającej się udziałem gatunków górskich i podgórskich. Na liście roślin prawnie chronionych, zagrożonych wyginięciem i rzadkich figuruje 190 gatunków (wśród nich 43 gatunki objęte są ochroną całkowitą). Na obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego odnotowano 135 gatunków ptaków lęgowych, w tym 77 gniazdujących. Jednymi z najcenniejszych gatunków są tracze – szlachar i nurogęs oraz sowa włochatka.

W granicach parku znajduje się 12 rezerwatów przyrody, utworzonych z myślą o ochronie szaty roślinnej leśnej i torfowiskowej. Pozostałe skupiają się na walorach krajobrazowych i faunistycznych. Ustanowiono 10 pomników

przyrody nieożywionej (głazy polodowcowe) i 33 przyrody ożywionej. W granicach Parku utworzonych również zostało 8 zespołów przyrodniczo - krajobrazowych.

Otulina Parku została wyznaczona w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z działalności człowieka. Przepisy prawa nie określają normatywnych zasad zagospodarowania w otulinie Parku, mimo to w zagospodarowaniu terenów należy kierować się celem ochrony, dla którego otulina została wyznaczona. Decyzje w tym zakresie podejmuje samorząd lokalny w oparciu o opinie organów właściwych, w tym Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz zarządców tych form ochrony przyrody.

❖ Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Łeby” Obszar został powołany do życia w 1994 roku (Rozporządzenie Nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń), obejmuje dolinę rzeki Łeby wraz z przyległymi do niej terenami łąkowymi, torfowiskami oraz fragmentami lasów łęgowych. Kluczowym elementem jest przełomowy odcinek Łeby, która na całej długości silnie meandruje, co stanowi o jej unikatowych walorach wizualnych i fizjonomicznych. Region ten cechuje się silnym zróżnicowaniem rzeźby terenu, co w połączeniu z meandrującą rzeką tworzy malowniczy krajobraz dolinny. Obszar wyróżnia się stosunkowo niewielkim stopniem antropizacji, co pozwala na zachowanie naturalnych procesów przyrodniczych. W granicach obszaru występują dobrze zachowane kompleksy leśne o znacznych wartościach biotycznych. Najczęściej spotykanym zbiorowiskiem roślinnym są kwaśne buczyny niżowe. Uzupełniają je siedliska szuwarowe, łąkowe oraz torfowiska, które stanowią cenne ostoje dla fauny.

Aktem prawnym regulującym zasady ochrony jest Uchwała Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego, który wprowadza zakazy i nakazy. Dla obszaru nie ustanowiono planu zadań ochronnych.

W granicach obszaru chronionego krajobrazu wprowadza się zakazy

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Nie dotyczy realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych (dotyczy zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwoerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie,

- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu (nie dotyczy udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt),
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych (nie dotyczy udokumentowanych złóż piasku, żwiru i gliny, których eksploatacja nie będzie powodowała zmiany stosunków wodnych, zagrożenia dla chronionych ekosystemów oraz gatunków roślin i zwierząt),
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybicka,
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybickiej.
Nie dotyczy:
 - obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,
 - siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nieprzekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,
 - wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,
 - odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,
 - istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,

jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz,

- lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku,
- lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski), obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny),
- z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych

Obszar w granicach opracowania jest zlokalizowany na granicy (ale wewnątrz) jednego z korytarzy ekologicznych (KPn – 20B Kaszuby) opracowanych przez Zakład Badania Ssaków PAN w Białowieży (obecnie Instytut Biologii Ssaków. Ponadto, zgodnie z Koncepcją sieci ekologicznej dowództwa pomorskiego – dla potrzeb planowania przestrzennego na północne fragmenty obszaru opracowania mogą znajdować się w zasięgu korytarza rangi subregionalnej łączącego korytarze rangi regionalnej Doliny Słupi i Pradoliny Redy – Łeby.

W granicach opracowania nie ma zlokalizowanych użytków rolnych chronionych na podstawie ustawy o ochroni gruntów rolnych i leśnych. Północno – wschodni krańce zajmuje użytek leśny o pow. 0,44 ha – las mieszany świeży z przewagą grabu.

4 KOMUNIKACJA I INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Obszar w granicach planu miejscowego posiada bezpośredni dostęp do systemu dróg gminnych, powiatowych poprzez istniejące ciągi komunikacyjne – głównie drogi wewnętrzne przebiegające przez północną część miejscowości Strzepcz, w tym ul. Szczęśliwą.

Rejon opracowania nie posiada bezpośredniego dostępu do sieci wodociągowej, telekomunikacyjnej i kanalizacyjnej oraz energetycznej. Sieć wodociągowa i elektroenergetyczna jest zlokalizowana w sąsiedztwie – dla istniejącej zabudowy. Strzepcz leży ponadto poza granicami aglomeracji ściekowej Linia wyznaczonej uchwałą Nr 235/XXII/VIII/2020 Rady Gminy Linia z dnia 17 grudnia 2020 r. Obszar opracowania nie jest także zaopatrywany w gaz z sieci przewodowej. Odpady z terenu gminy są transportowane do instalacji przetwarzania odpadów zlokalizowanej w Czarnówku (gm. Nowa Wieś Lęborska).

5 OCENA STANU ŚRODOWISKA

5.1 Jakość wód podziemnych

Zagrożenie i degradacja wód podziemnych w gminie mają jak dotąd zasięg lokalny, jakkolwiek wody te są rzeczowo, jak i potencjalnie, stale zagrożone. Wynika to z przede wszystkim z braku systemów kanalizacyjnych w niektórych częściach gminy i nieszczelnych zbiorników bezodpływowych oraz intensywnego użytkowania

rolniczego (w tym przenikania do gruntu azotanów i fosforanów z nawozów oraz środków ochrony roślin, odpady zwierzęce), czego skutki pozostają bezpośrednim zagrożeniem wód podziemnych.

Jakość wody pobieranej z publicznych ujęć w rejonie opracowania jest regularnie badana przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wejherowie. Raporty potwierdzają, że woda jest przydatna do spożycia i spełnia normy sanitarne.

Dane dostępne dla JCWPd nr 11 mówią o dobrym stanie chemicznym, ilościowym wód oraz o braku ryzyka nagłego pogorszenia stanu jakości wód. Rejon opracowania położony jest już poza zasięgiem GZWP nr 114 „Maszewo”.

Obszar opracowania wg map hydrogeologicznych Polski (2000 r.) charakteryzuje się niskim stopniem odporności na degradację, a ujmowane wody z pierwszego poziomu użytkowego mają klasę Ia – jakość bardzo dobra, woda nie wymaga uzdatniania. Stopień zagrożenia wód jest niski – jest to obszar o wysokiej i średniej odporności na zanieczyszczenia, poza tym nie ma tu wyraźnych źródeł zanieczyszczeń. Wody z poziomów wodonośnych mogą mieć przekroczone wskaźniki norm dla wód pitnych w zakresie żelaza.

Jak już wspomniano powyżej, główne zagrożenia dla jakości wód podziemnych w tym rejonie to presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem (stosowanie nawozów i środków ochrony roślin), gospodarką komunalną oraz pobór punktowy z ujęć. Zagrożeniem dla wód gruntowych pozostają nieszczelne zbiorniki bezodpływowe na obszarach rozproszonych oraz nielegalne zrzuty ścieków do gruntu. W celu zapobiegania zagrożeniom powinno się zaopatrywać w wodę w ujęć komunalnych, które są monitorowane (jak w Strzepczu).

5.2 Jakość wód powierzchniowych

Obszar opracowania znajduje się w zasięgu oddziaływania cieków lub zbiorników wodnych, dla których jest prowadzony monitoring. Należy do nich Dopływ z jez. Strzepcz oraz Dopływ z Dargolewa. Poza tym w bliskiej odległości od granic planu zlokalizowane jest jez. Strzepcz. Wszystkie te obiekty hydrologiczne są objęte JCWP RW200017476136 Dopływ z jeziora Strzepcz.

Dla JCWP RW200017476136 badania PMŚ (z 2016 i 2019) w punkcie pomiarowo – kontrolnym (ppk) Zielony Dworek wskazują stan zły wód, w tym dobry stan chemiczny (2019 r.). Stan ekologiczny był oceniony jako dobry – dane z 2016 r. Cel środowiskowy nie jest zagrożony. Ponadto wskazuje się, że Dopływ z jez. Strzepcz ma 1 klasę pod względem elementów hydromorfologicznych, 2 klasę w zakresie elementów biologicznych, fizykochemicznych, 3 klasę stanu/potencjału ekologicznego. Porządkowanie systemu gospodarki ściekowej uznano za najważniejsze działania w celu utrzymania stanu jakości tej JCWP. Jezioro Strzepcz

Znajdujące się w okolicy nieruchomości małe zbiorniki wodne oraz cieki i obszary zmeliorowane są odbiornikami zanieczyszczeń z obszarów upraw realnych lub zabudowy. Mogą one być zanieczyszczane produktami pochodzącymi z rolniczego wykorzystywania terenu – głównie przez nawozy sztuczne i naturalne oraz z istniejącego zainwestowania, które nie jest wyposażone w zbiorze systemy odprowadzania ścieków.

Odporność na degradację wód stojących uzależniona jest głównie od trzech grup czynników tj.:

- zagospodarowania zlewni bezpośredniej i pośredniej zbiornika wód podziemnych;
- czynników morfometrycznych (m.in. wielkość i głębokość zbiornika);
- czynników hydrologicznych (zasoby i stosunki wodne panujące w zlewni zbiornika).

Głównymi problemami wpływającymi na nie najwyższą jakość wód w gminie są:

- spływy powierzchniowe biogenów (azotu i fosforu) z pól uprawnych, niewłaściwe składowanie nawozów naturalnych oraz stosowanie środków ochrony roślin, co prowadzi do eutrofizacji (przeżyźnienia) zbiorników;
- emisja ścieków komunalnych, odprowadzanie ścieków niedostatecznie oczyszczonych oraz nieszczelność zbiorników bezodpływowych (szamb) na obszarach nieskanalizowanych;
- spływy z tras komunikacyjnych oraz ryzyko wycieków substancji ropopochodnych w wyniku awarii drogowych;
- intensywna hodowla ryb (powodująca wzrost eutrofizacji), zanieczyszczenia przemysłowe oraz nielegalne wysypiska odpadów.

5.3 Stan elementów krajobrazu, gleb oraz bioróżnorodności

Stan krajobrazu na terenie gminy Linia jest oceniany jako obszar o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych o znaczeniu regionalnym. Jego charakter kształtowany jest przez rolniczo-leśną strukturę użytkowania gruntów oraz urozmaiconą rzeźbę terenu pochodzenia lodowcowego. Rejon Strzecz położony w środkowej części gminy Linia, charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi, wśród których należy wymienić urozmaiconą rzeźbę terenu z wysoczyznami morenowymi, rynnami lodowcowymi (jezior i rzek), historyczny układ ruralistyczny, prawne formy ochrony przyrody.

Mimo ogólnie dobrego stanu, zidentyfikowano czynniki mogące degradować krajobraz:

- chaotyczna zabudowa, poprzez brak precyzyjnych regulacji może prowadzić do niekontrolowanego zabudowywania terenów otwartych i cennych przyrodniczo;
- eksploatacja surowców z licznych złóż piasków i żwirów. Tereny górnicze powodują mechaniczne przekształcenia rzeźby terenu i mogą prowadzić do oszpecenia krajobrazu;
- presja inwestycyjna związana z lokalizacją nowych obiektów bez uwzględnienia tradycyjnej architektury regionu może powodować dysharmonię krajobrazową.

Gleby w gminie Linia charakteryzują się pewnym stopniem przekształceń, wynikających z ich rolniczego wykorzystania. Poza tym zasoby te podlegają presji związanej z działalnością rolniczą i osadniczą. Większość gleb ornych w gminie wykształciła się na strukturach piaszczystych. Przeważają gleby żytnie dobre i słabe, a w dolinie rzeki Łeby występują gleby bogate w próchnicę. Gleby w gminie mają w większości niską wartość rolniczą. Najliczniej reprezentowana jest klasa VI (ponad 46% gruntów ornych), a jedynie ok. 10% gruntów to gleby żytnie bardzo dobre co wpływa na konieczność nawożenia gleb dla zwiększenia ich produktywności i przydatności rolniczej. a mocną stroną gminy uznaje się brak skażeń gleb. Niemniej jednak, na jej terenie w ostatnich latach nie przeprowadzano regularnych badań monitoringu chemizmu gleb ornych. Gleby są narażone na degradację fizyczną (erozja, zagęszczenie) oraz chemiczną (zakwaszenie, nadmiar biogenów z rolnictwa, niewłaściwa gospodarka ściekowa). Istotnym problemem jest też przekształcanie terenu i degradacja gleb wynikająca z eksploatacji złóż piasków i żwirów.

Obszar gminy Linia wyróżnia się stosunkowo wysokimi walorami przyrodniczymi o znaczeniu regionalnym, a ogólny stan środowiska przyrodniczego ocenia się jako umiarkowany. Wysoką jakość komponentów środowiska przyrodniczego wynika między innymi z wysokiej lesistości gminy (38%). Występują też rzadkie zespoły jezior lobeliowych (pozostałość klimatu polodowcowego) i torfowiska z czynnym procesem torfotwórczym. Faunę reprezentują liczne gatunki łowne (jelenie, dziki, sarny) oraz chronione ptaki, takie jak zimorodek, pliszka górska, żuraw, bocian czarny i biały. Rzeka Łeba jest istotnym siedliskiem dla ryb łososiowatych (pstrąg, lipień). Wysoką jakość środowiska i bioróżnorodności potwierdza wyznaczenie w gminie wielu różnych form prawnej ochrony przyrody (system ochrony przyrody w gminie jest bardzo rozbudowany).

Największe zagrożenia dla różnorodności biologicznej w gminie Linia mają charakter zarówno naturalny, jak i antropogeniczny, związany z rolnictwem, gospodarką leśną oraz postępującą urbanizacją. Do głównych czynników zagrażających bioróżnorodności należą: sukcesja roślinności (zarastanie łąk i torfowisk), obecność gatunków inwazyjnych (np. norka amerykańska, niecierpek drobnokwiatowy), zmiany stosunków wodnych (osuszanie terenów bagiennych), zmiany klimatu oraz presja antropogeniczna (zaśmiecanie, wydeptywanie). Istotnym elementem jest także eksploatacja surowców naturalnych, dzięki wysypiska śmieci.

5.4 Stan czystości powietrza atmosferycznego

Emisja zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego w rejonie Strzepcza jest zasadniczo niska, ale przy tym zróżnicowana i zależna od lokalizacji. Wieś należy do większych, w której funkcjonują również działalności gospodarcze, które mogą potencjalnie wpływać na zwiększenie emisji zanieczyszczeń. Sam rejon opracowania (w bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości) charakteryzuje się jednak niskim poziomem zanieczyszczeń, a te występujące pochodzą przede wszystkim z indywidualnych źródeł ogrzewania domów (energetycznego spalania paliw, emisja niska). Emisja liniowa (komunikacyjna) nie stanowi tutaj zagrożenia lub uciążliwości, ze względu na niewielki ruch samochodowy (i do tego okresowy, skupiony w okresie letnim). Zagrożenia związane z pogorszeniem się jakości powietrza atmosferycznego dotyczą jednak najbardziej zabudowy większych jednostek osadniczych – jak wspomniano obszar opracowania zlokalizowany jest na skraju wsi, a w sąsiedztwie nie ma źródeł emisji zanieczyszczeń, pochodzących np. z zakładów przemysłowych. Pogorszenie stanu powietrza na analizowanym terenie (czasowe, rzadkie) mogą również powodować wiatry, które niosą osady z innych rejonów. Ocenia się, że w okresie grzewczym (przy dodatkowo niekorzystnych warunkach pogodowych) teoretycznie okresowo występować mogą przekroczenia dopuszczalnych norm w zakresie stężenia pyłów zawieszonych – PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzopirenu – ale dotyczy to przede wszystkim rejonów bardziej zwartej zabudowy i to w bardzo ograniczonym zakresie czasowym.

Na terenie gminy Linia nie funkcjonują automatyczne stacje monitoringu jakości powietrza w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Ocena stanu czystości opiera się na modelowaniu matematycznym oraz obiektywnym szacowaniu wyników publikowanych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ) dla „strefy pomorskiej”, do której należy gmina. Zgodnie z wynikami modelowania dla 2023 roku, na obszarze gminy nie stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych ani docelowych dla żadnej z 12 monitorowanych substancji. Średnioroczne stężenia kluczowych wybranych związków prezentują się następująco:

- pył zawieszony PM₁₀: 12 – 14 µg/m³ (przy normie 40 µg/m³).

- pył zawieszony PM_{2,5}: 8 – 9 µg/m³ (przy normie 20 µg/m³).
- benzo(a)piren: 0,1 – 0,3 ng/m³ (przy poziomie docelowym 1 ng/m³).
- dwutlenek azotu (NO₂): 6 – 7 µg/m³ (przy normie 40 µg/m³).
- dwutlenek siarki (SO₂): 2 – 3 µg/m³ (przy normie 20 µg/m³ pod kątem ochrony roślin).
- tlenek węgla (CO): 159 µg/m³ (przy normie 8-godzinnej 10 000 µg/m³).

Podstawą prawną dla ochrony powietrza w gminie Linia są, poza aktami prawnymi ogólnokrajowymi, również programy regionalne, w szczególności:

Na terenie gminy obowiązuje Plan gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Linia (Uchwała Rady Gminy Linia nr 212/XXII/VII/2016 z dnia 28.12.2016 r.).

5.5 Klimat akustyczny, pola elektromagnetyczne i inne zagrożenia

W rejonie obszaru opracowania nie występują instalacje, które mogą powodować pogorszenie klimatu akustycznego w najbliższej okolicy. Głównymi emitorami hałasu w okolicy jest zabudowa mieszkaniowo-usługowa, ruch komunikacyjny oraz codzienne życie mieszkańców. W gminie nie ma dużych zakładów przemysłowych, co ogranicza uciążliwość akustyczną do lokalnych podmiotów z sektora budownictwa i przetwórstwa (np. tartaki, węzły betoniarskie). Okresowo, na pogorszenie klimatu akustycznego może mieć wpływ zlokalizowany w niedalekiej odległości od granic opracowania poligon wojskowy, w szczególności podczas prowadzonych ćwiczeń (np. strzeleckich).

Obszar gminy Linia zalicza się do rejonów o niskim ryzyku wystąpienia nadzwyczajnych zagrożeń środowiska. Na terenie gminy nie funkcjonują zakłady o dużym (ZDR) lub zwiększonym (ZZR) ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. W zakresie transportu substancji niebezpiecznych, ryzyko na terenie gminy oceniane jest jako niskie, ponieważ przez gminę nie przebiegają główne tranzytowe szlaki komunikacyjne (krajowe i wojewódzkie). Potencjalne zagrożenie może wystąpić jedynie podczas lokalnego transportu chemikaliów lub paliw.

Gmina jest narażona na zagrożenia naturalne, takie jak susze, intensywne wiatry (nawałnice) oraz okresowe podtopienia, szczególnie w dolinie rzeki Łeby (poza zasięgiem obszaru opracowania).

Poziom promieniowania elektromagnetycznego w gminie Linia jest bardzo niski i nie przekracza dopuszczalnych norm. Do źródeł PEM należą linie elektroenergetyczne średniego (15 kV) i niskiego (0,4 kV) napięcia, stacje transformatorowe oraz stacje bazowe telefonii komórkowej. Przez obszar opracowania nie w jego najbliższym sąsiedztwie nie przebiegają linie elektroenergetyczne średniego napięcia.

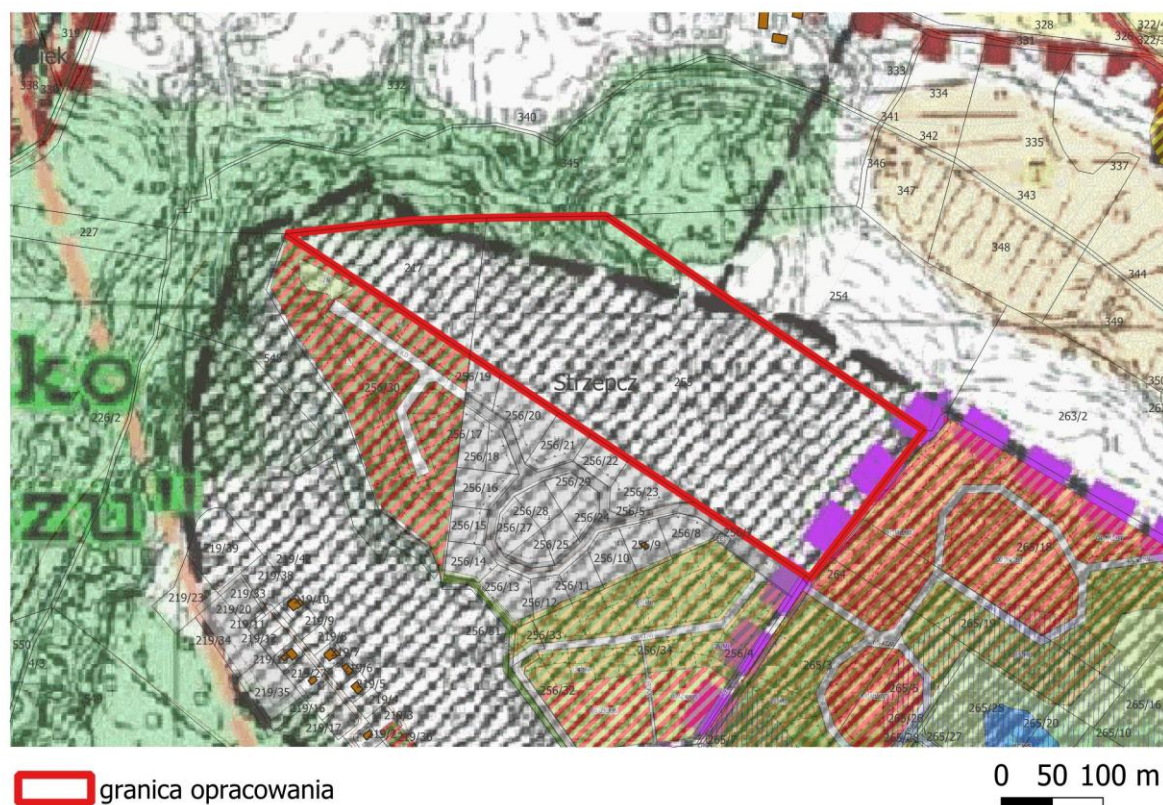
W granicach obszaru opracowania nie występują grunty o dużych deniwelacjach, nachyleniu przekraczającym 10%, przez nie stwierdza się tu potencjalnego ryzyka zwiększonej erozji ziemi lub zmniejszenia stabilności skarp (np. przy dużych opadach deszczu).

6 CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

6.1 Obowiązujące przesądzenia planistyczne

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony jest na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia. Jest to dokument określający politykę przestrzenną gminy, która jest realizowana na podstawie instrumentów planistycznych, do których należy między innymi plan miejscowy.

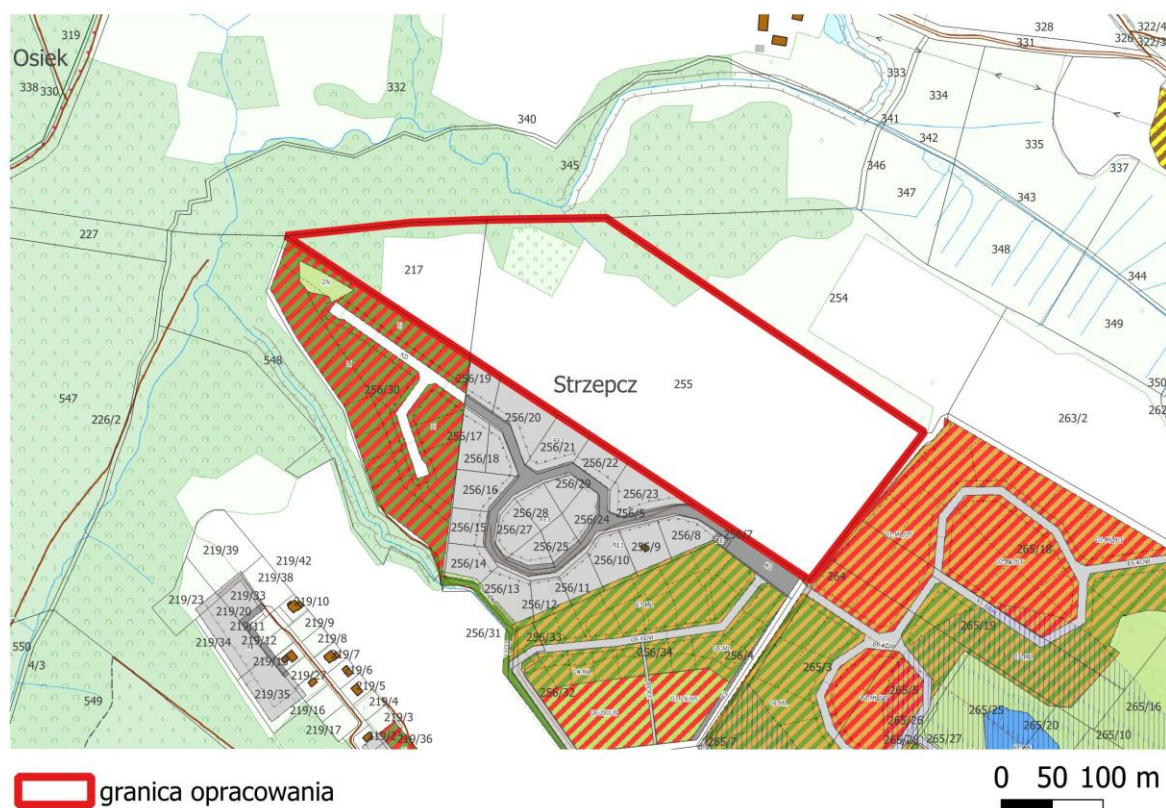
Rysunek 5 Obszar opracowania na tle studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia

Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Linia, obszar opracowania położony jest na terenach istniejącej i projektowanej zabudowy wsi o różnej funkcji – w tym przypadku jako tereny zabudowy mieszkaniowej. Obszar opracowania nie jest przesądzony planistycznie na podstawie ustaleń planu miejscowego zatwierdzonego, ale w sąsiedztwie obowiązują ustalenia planistyczne, głównie w kierunku zabudowy mieszkaniowej i letniskowej.

Rysunek 6 Obszar opracowania na tle miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Linia

Źródło: opracowanie własne na podstawie geoportal.gov.pl

6.2 Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadza następujące funkcje terenów:

- ML-UT - teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej lub usług turystyki;
- KR - teren komunikacji drogowej wewnętrznej;
- L - teren lasu

Wybrane ustalenia istotne dla prognozy oddziaływania na środowisko:

- obszar objęty planem znajduje się w całości granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby i otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Wszelkie działania inwestycyjne muszą być zgodne z przepisami odrębnymi;
- projektowane użytkowanie i zagospodarowanie obszaru nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodnego. Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym z racji dopuszczonej funkcji;
- zakres uciążliwości dla środowiska prowadzonej działalności musi być ograniczony do granic obszaru, do którego inwestor posiada tytuł prawny (poza urządzeniami i obiektami telekomunikacyjnymi, które należy rozpatrywać i lokalizować w oparciu o przepisy odrębne), a znajdujące się w granicach obszaru pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi winny być wyposażone w techniczne środki ochrony przed tymi uciążliwościami;

- należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniący teren przed erozją oraz przed zaleganiem wód opadowych;
- ustala się dla terenów o symbolach ML-UT następujące standardy ochrony akustycznej w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenia dot. dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – jak dla terenów zabudowy rekreacyjno-wypoczynkowej;
- przy realizacji ustaleń planu miejscowego należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk ochrony gatunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej dziko występujących: roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną. Realizacja ustaleń planu nie stanowi przesłanki do uzyskania odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych;
- ewentualną wycinkę drzew powinno przeprowadzić się poza okresem lęgowym ptaków zgodnie z przepisami odrębnymi. Przed wycinką drzewa powinny zostać zinwentaryzowane pod kątem zasiedlenia przez ptaki, owady (i nietoperze) oraz występowania na nich porostów;
- należy zapewnić spójny system gospodarki wodami gruntowymi (np. drenaż, przepusty itp.) biorąc pod uwagę uwarunkowania terenów przyległych. W przypadku natrafienia w trakcie realizacji robót budowlanych na istniejący drenaż należy go bezwzględnie zachować lub przełożyć zachowując spójność systemu drenażowego całego obszaru;
- planowane zagospodarowanie terenu nie może spowodować zmiany stosunków wodnych na terenie objętym planem oraz terenach sąsiednich;
- ustala się obowiązek realizacji zieleni towarzyszącej zainwestowaniu z doбором nowych nasadzeń gatunkami rodzimymi uwzględniając miejscowe warunki klimatyczne oraz cechy podłoża gruntowego;
- ustala się obowiązek zachowania istniejącej na terenie zieleni leśnej, oznaczonej na rysunku planu jako zieleń do zachowania;
- na obszarze planu nie występują tereny górnicze, obszary szczególnego zagrożenia powodzią i obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych;
- w granicach planu nie zostały wyznaczone krajobrazy priorytetowe;
- obszar planu znajduje się w zasięgu powierzchni ograniczających przeszkody dla lotniska wojskowego Cewice;
- fragment terenu 3ML-UT jest położony w strefie 100 m od linii brzegowej wód powierzchniowych. W strefie tej obowiązują ograniczenia w lokalizowaniu obiektów budowlanych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dla terenów zabudowy ML-UT ustala się wskaźnik powierzchni zabudowy maksymalnie na 10% pow. działki, a wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na minimalnie 70%.

Zasady lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej:

- obsługę komunikacyjną terenu ustala się z dróg leżących poza granicami planu;
- w zakresie zaopatrzenia w wodę: zaopatrzenie z istniejącej sieci wodociągowej; Dopuszcza się stosowanie studni w miejscach, gdzie nie ma technicznych możliwości podłączenia działki do sieci wodociągowej;
- w zakresie odprowadzenia ścieków: do sieci kanalizacji sanitarnej; do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie rozwiązań indywidualnych jako tymczasowe rozwiązanie z zakresu gospodarki ściekowej. Zastosowanie rozwiązań indywidualnych powinno być poprzedzone dokładnym

rozpoznaniem warunków gruntowo-wodnych oraz ukształtowania terenu, które pozwolą na ich lokalizację. Zaleca się, aby uzbrojenie terenu wyprzedzało lub było prowadzone równoległe z budową obiektów kubaturowych. Po wybudowaniu zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej wszystkie obiekty należy obowiązkowo podłączyć do sieci, a rozwiązania indywidualne zlikwidować;

- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych:
 - z dachów obiektów kubaturowych – lokalne odprowadzenie na terenie działki do gruntu, do systemu kanalizacji deszczowej lub do zbiorników w celu późniejszego wykorzystania do nawodnienia trawników, zieleńców, do prac porządkowych lub celów p. poż.,
 - z terenów parkingów, dróg utwardzonych, placów manewrowych odprowadzenie do odbiornika (tj. rowu, gruntu, zbiornika lub kanalizacji deszczowej), zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - należy stosować rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne gwarantujące zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem warstwy wodonośnej,
 - należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby na analizowanym terenie, a także na terenach przyległych nie naruszyć stosunków gruntowo-wodnych,
 - należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniący teren przed erozją wodną oraz zaleganiem wód opadowych;
- w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną: z sieci elektroenergetycznej niskiego lub średniego napięcia;
- w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą: obowiązuje zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych niskoemisyjnych lub nieemisyjnych źródeł; dopuszcza się stosowanie na dachach obiektów budowlanych odnawialne źródła energii;
- w zakresie zaopatrzenia w gaz: w sposób indywidualny lub z sieci gazowej, w przypadku wykonania sieci gazowej, zagospodarowanie terenu w strefie ochronnej sieci gazowej należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie utylizacji odpadów stałych: po segregacji wywóz na składowisko odpadów za pośrednictwem specjalistycznych jednostek, zgodnie ze stosownymi uchwałami Rady Gminy Linia, gospodarka odpadami musi być zgodna z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.).

7 PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA

7.1 Tereny wskazane do zabudowy

Projekt planu miejscowego obejmuje obszar ok. 9,34 ha, z czego na powierzchni ok. 8,90 ha wskazano możliwość wprowadzenia zainwestowania (7,81 ha pod zabudowę, 1,09 ha pod komunikację). Obszar ok. 0,44 ha stanowić będzie adaptację istniejącej struktury użytkowania – lasu. Obecnie nieruchomości nie jest zainwestowane, stanowi użytki rolne, miejscami również są zadrzewione i lasy. Sąsiedztwo stanowią grunty rolne, w tym również działki z wydanymi warunkami zabudowy pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną oraz objęte ustaleniami planistycznymi w kierunku różnych form zabudowy związanej ze stałym lub czasowym

pobytem ludności. Uwzględniając wskaźniki zabudowy nową zabudową objętych może zostać ok. 0,8 ha przy powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 5,6 ha. Dodatkowo w ramach terenów wskazanych pod zabudowę nieprzekraczalnymi liniami zabudowy wyznaczono tereny istniejących zadrzewień, które nie będą podlegały przekształceniom. Ich powierzchnia wynosi 0,74 ha. Mając na uwadze również wielkość działek możliwych do wydzielenia uznaje się, że planowana zabudowa będzie miała charakter umiarkowanie ekstensywny.

Rysunek 7 Obszar opracowania na tle ortofotomapy

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych geoportal.gov.pl

Generalnie, wprowadzenie nowej zabudowy na tym terenie doprowadzi do pewnych przekształceń powierzchni ziemi – teren wskazany pod zainwestowanie jest w większości względnie korzystny pod względem hipsometrii i warunków gruntowych. Na terenach objętych zainwestowaniem nastąpić może niwelacja terenu związana z jego wyrównywaniem, wykonane będą wykopy pod budynki i budowle, urządzenia infrastruktury technicznej oraz dojazdu do budynków, częściowe przykryta zostanie powierzchnia ziemi nieprzepuszczalnymi materiałami, w efekcie czego nastąpi również likwidacja pokrywy glebowej pod realizowanymi obiektami oraz ubytek istniejących terenów biologicznie czynnych - agrocenoz. Potencjalne niebezpieczeństwo będzie dotyczyło także zanieczyszczenia wód gruntowych nieczystościami biologicznymi, jeśli nie zostanie zrealizowana sieć kanalizacji sanitarnej lub inne skuteczne rozwiązania w zakresie gospodarki ściekowej. Ze względu na sąsiedztwo wód powierzchniowych może nastąpić również spływ powierzchniowych z terenów wskazanych do zainwestowania do tych wód. Ten fragment miejscowości położony jest poza granicami aglomeracji ściekowej oraz obecnie nie jest wyposażony a taką sieć. Powierzchnia wskazana do zainwestowania powinna stanowić pretekst do budowy sieci zaborczej, tym bardziej, że cały ten rejon należy do cennych pod względem

przyrodniczym i jednocześnie zagrożonych pod kątem zanieczyszczenia środowiska, w tym wód powierzchniowych.

Tab.1 Oddziaływanie projektowanych terenów zabudowy na poszczególne komponenty środowiska

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
powierzchnia ziemi (rzeźba terenu) i gleby	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i o zróżnicowanym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia przypowierzchniowej warstwy litosfery w wyniku realizacji ustaleń planu reprezentowane będą przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nieznaczne zmiany lokalnego ukształtowania terenu w wyniku robót ziemnych (ze względu na warunki hipsometryczne i gruntowe – techniczne, charakter oddziaływania i wielkość inwestycji); • przekształcenia w przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy oraz wyrównanie terenu pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia technicznego); • likwidację pokrywy glebowej, warstwy próchniczej w miejscach wykopów i przekształcenia fizykochemicznych właściwości gleb na terenach placów budów; <p>Prognozowane przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i mają typowy charakter terenów nowych inwestycji związanych z rozwojem funkcji osadniczej. Ze względu na korzystne warunki hipsometryczne, gruntowe i fizjograficzne oddziaływania te będą znikome, ale mogą być zauważalne, ze względu na dużą powierzchnię przeznaczoną pod zainwestowanie. Podczas wykonywania prac budowlanych i eksploatacji terenów zabudowy należy zapewnić ochronę przed erozją gleby poprzez stosowanie odpowiednich elementów zieleni oraz techniczne metody stabilizacji gruntu. Plan miejscowy wskazuje względnie niski udział powierzchni zabudowy (10%), co powinno ograniczyć przekształcenia na większości powierzchni terenu ograniczonego liniami zabudowy oraz zminimalizować stopień uszczelnienia gruntu. Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej ustalono na 70%, co pozwala na umiarkowaną intensywność zabudowy.</p>
wody powierzchniowe i podziemne	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne i o znikomym stopniu oddziaływania. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i niewielkim stopniu oddziaływania. <p>Plan miejscowy zakłada zapewnienie odprowadzania ścieków do kanalizacji sanitarnej. W okresie przejściowym, do czasu realizacji gminnego systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się możliwość zastosowania indywidualnych systemów gromadzenia ścieków – oczyszczalni ścieków oraz zbiorników na ścieki jako rozwiązań tymczasowych. Zastosowanie zbiorczej kanalizacji sanitarnej oraz właściwa gospodarka ściekowa (systematyczne opróżnianie zbiorników, stosowanie indywidualnych oczyszczalni ścieków), nie będzie powodować zanieczyszczenia wód gruntowych oraz powierzchniowych i podziemnych położonych w otoczeniu zabudowy wsi. Gospodarka wodno – ściekowa w tym obszarze jest szczególnie ważna, ze względu na duże ryzyko zanieczyszczenia wód powierzchniowych oraz gruntowych, w szczególności, że w bliskim sąsiedztwie znajdują się istotne dla środowiska i gospodarki wody powierzchniowe. W wyniku prac budowlanych – uszczelnienia gruntu może nastąpić zwiększenie spływów powierzchniowych z terenów inwestycji. W wyniku zainwestowania może dojść do obniżenia infiltracji i zasilania wód gruntowych. Ustalenia planu przewidują zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych poprzez infiltrację powierzchniową na teren własnej działki, a w przypadku terenów utwardzonych o nieprzepuszczalnej warstwie, służących obsłudze komunikacji zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym wprowadza się obowiązek ich podczyszczania</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	<p>(czyli tak obszarów dróg).</p> <p>Zagrożenie dla zbiorników wód podziemnych (GZWP) nie występuje ze względu na znaczną odległość do granic zbiornika, jednak należy zapewnić właściwe funkcjonowanie wszystkich elementów planowanego systemu unieszkodliwiania ścieków sanitarnych oraz wód deszczowych, które będą bezpośrednio spływać do gruntu i zlokalizowanych w sąsiedztwie wód powierzchniowych.</p> <p>Projekt planu zakłada segregację odpadów i ich utylizację zgodnie z przepisami odrębnymi. Sposób postępowania z odpadami regulują przepisy szczególne programy gospodarki odpadami właściwe terenowo. Przestrzeganie tych przepisów zapewni minimalizację oddziaływań na środowisko.</p>
krajobraz	<p>Lokalizacja nowych obiektów budowlanych spowoduje dalszą intensyfikację antropizacji krajobrazu, ponieważ nowej zabudowie (w ramach nowego przeznaczenia) podlegać będzie względnie duży teren dotąd niezabudowany, położony co prawda w sąsiedztwie istniejących zabudowań lub terenów przeznaczonych pod zainwestowanie, ale wielkość powierzchni wskazanej do zabudowy oraz funkcja terenu może sprzyjać powstaniu stosunkowo intensywnych form zabudowy (pod względem obszarowym) w postaci zabudowy letniskowej. Niskie wskaźniki zainwestowania chronią walory krajobrazowe przez znacznym zintensyfikowaniem tych przekształceń. Ustalenia planu miejscowego wskazują jednak również działania minimalizujące oddziaływania, takie jak zasady ochrony krajobrazu kulturowego (poprzez między innymi zakazy i nakazy stosowania odpowiednich materiałów budowlanych, formy zabudowy, w tym kształtu, geometrii i kolorystyki dachów, ustalenia linii zabudowy). Zabudowa powinna być odpowiednio wkomponowana w istniejącą strukturę przestrzenną miejscowości oraz zabudowy sąsiedniej. Może to prowadzić do ograniczenia fragmentaryzacji krajobrazu okolicy. Rejon nie został ponadto objęty strefami ochrony konserwatorskiej lub ochrony ekspozycji co wymusza indywidualne podejście do zachowania ładu przestrzennego okolicy. Ze względu na dynamiczną rzeźbę terenu całej okolicy, strefy ekspozycji wpływ na krajobraz może być zauważalny, przez co dbałość o estetykę zabudowy, prawidłowe wkomponowanie jej w uwarunkowania morfologiczne ma istotne znaczenie dla zachowania kompozycji i ładu przestrzennego okolicy.</p> <p>Plan miejscowy zaleca wprowadzenie rodzimej zieleni towarzyszącej, co wpłynie korzystnie na mikroklimat i walory krajobrazowe otoczenia. Ponadto najbardziej atrakcyjne pod względem krajobrazowym elementy struktury przestrzennej – istniejąca zadrzewienia, zwarte grupy zadrzewień, powinny posiadać obudowę biologiczną i zaleca się, by stanowiły powierzchnię biologicznie czynną – jako np. tereny otwarte lub co najmniej wyłączone spod zabudowy – co przewidują ustalenia planu miejscowego.</p>
zwierzęta	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Realizacja ustaleń planu nie spowoduje utraty istotnych siedlisk zwierząt oraz nie wywoła znaczącego negatywnego oddziaływania na zwierzęta, w tym gatunki chronione na podstawie właściwych przepisów odrębnych – jeśli występowanie takich zostanie stwierdzone na etapie realizacji inwestycji. W granicach obszaru opracowania potencjalnym siedliskiem, a raczej miejscem żerowania, odpoczynku czy bytowania mogą być zwarte obszary zadrzewień oraz lasy, które jest wyłączone spod zainwestowania – w zachodniej części planu miejscowego. Niemniej zainwestowanie może sprzyjać płoszeniu zwierząt (w szczególności na etapie realizacji zabudowy). Największe zmiany wystąpią w faunie glebowej (edafon), która w części utraci swoje siedliska oraz w części utracone mogą zostać obszary żerowania, bytowania, odpoczynku, raczej łągu innych gatunków zwierząt wykorzystujących użytki rolne oraz strefę ekotonową przy granicy polno - leśnej. Zainwestowanie może sprzyjać powstaniu bariery migracyjnej, przy czym zaleca się realizację odpowiednich ogrodzeń umożliwiających przemieszczanie się zwierząt oraz zachowanie pasa niezabudowanego</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	<p>zielonego, które umożliwią względnie swobodne przemieszczanie się zwierząt. Istnieje potencjalne ryzyko spadku liczebności gatunków wrażliwych i przekształcenia struktury zespołów zwierząt.</p> <p>Prawdopodobnie wystąpi synantropizacja fauny, zwłaszcza pospolitych gatunków ptaków /typowych dla terenów zabudowanych pojawiania się gatunków towarzyszących człowiekowi - np. skowronek, mazurek, kos, przy jednoczesnym wypieraniu gatunków bardziej płochliwych/, owadów, ssaków, drobnych gryzoni, tym bardziej w przypadku wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej. Nastąpi tym samym również wzrost presji drapieżników synantropijnych (np. koty, psy).</p>
rośliny	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia środowiska przyrodniczego w wyniku budowy nowych obiektów reprezentowane będą przez zmiany aktualnego użytkowania gruntów, w tym zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych - wskazuje się zachowanie wskaźnika terenów „zielonych” na poziomie nie mniej niż 70% pow. obszaru opracowania. W celu ochrony naturalnych zbiorowisk roślinnych, typowych dla lokalnego krajobrazu plan zaleca stosowanie rodzimej zieleni wysokiej oraz zaleca się dodatkowo realizację przepuszczalnych nawierzchni dojazdów i miejsc postojowych. Dodatkowo powinno się wskazać realizację drzew i krzewów, szczególnie na granicy terenów wskazanych do zainwestowania i „otwartych”. Wprowadzenie nowych nasadzeń ozdobnych i obcych może potencjalnie wpłynąć na przekształcenia struktury roślinności w okolicy. Ze względu na prowadzoną wcześniej gospodarkę rolną w tym rejonie należy uznać, że teren jest przekształcony – nie stanowi na pewno siedlisk naturalnych. Wobec tego nie powinno dojść do zauważalnej fragmentacji siedlisk roślinnych.</p>
powietrze atmosferyczne i klimat	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, nieznaczące i ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Oddziaływanie na zanieczyszczenia powietrza w trakcie realizacji ustaleń nastąpi w wyniku pracy sprzętu budowlanego i transportu materiałów budowlanych (spaliny) oraz w wyniku składowania materiałów budowlanych (ewentualne źródło zapylenia), a także w trakcie prac ziemnych (pylenie z powierzchni terenu pozbawionej roślinności, w zależności od warunków atmosferycznych).</p> <p>Wpływ przedsięwzięcia na warunki aerosanitarnie w trakcie budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo. Zmniejszenie tych oddziaływań można osiągnąć przez wygradzenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp.</p> <p>Na etapie funkcjonowania źródłami zanieczyszczenia atmosfery na obszarze zainwestowania będą głównie źródła ciepła projektowanych obiektów mieszkalnych/usługowych.</p> <p>Jako źródła ogrzewania należy wykorzystywać paliwa niskoemisyjne lub nieemisyjne, dzięki czemu zanieczyszczenia nie wpłyną w istotnym stopniu na pogorszenie stanu atmosfery.</p> <p>Zmiany w obrębie obszaru związanego z lokalizacją zabudowy nie będą miały wpływu na wzrost natężenia ruchu drogowego oraz związany z tym wzrost zanieczyszczeń aerosanitarnych pochodzenia komunikacyjnego – ze względu na niewielki obszar realizacji inwestycji.</p> <p>Planowana zabudowa, ze względu na ukształtowanie terenu, niską intensywność, otoczenie, nie powinna wpłynąć na zmniejszenie przewietrzania terenu.</p> <p>Klimat – bez znaczącego wpływu.</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
różnorodność biologiczna	<p>Analizując prognozowane oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska można stwierdzić, że przy bezawaryjnym funkcjonowaniu projektowanego przedsięwzięcia oraz prowadzeniu go zgodnie z wymogami ochrony środowiska, inwestycje te nie będą ujemnie oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i nie zaburzają harmonii przyrodniczej istniejącej pomiędzy nimi. Wysokie walory przestrzeni w tym rejonie powinny być uwzględnione w przypadku realizacji przyszłego zainwestowania (duże powierzchnie działek, niski udział zabudowy, zachowanie istniejącej zieleni w ramach przyszłego zagospodarowania działek budowlanych). Korzystnym czynnikiem byłoby zalecenie wprowadzenia rodzimych gatunków zieleni, które nie będą kolidowały z charakterystycznym morenowym krajobrazem okolicy oraz maksymalne możliwe zmniejszenie zasięgu terenów zabudowy wraz z realizacją zieleni od strony dróg, przy granicy terenu zainwestowanego oraz zachowanie obszarów o największych wartościach przyrodniczych (np. zagłębienie terenowe).</p>
klimat akustyczny	<p>Na etapie inwestycyjnym (realizacji ustaleń) odczuwalny będzie okresowy wzrost natężenia hałasu, związany z pracą sprzętu budowlanego i transportem materiałów budowlanych.</p> <p>Emisja hałasu w trakcie budowy jest traktowana jako prace okresowe i nie podlega regulacji prawnej w tym zakresie. Należy jednak zastosować tzw. bierną ochronę przed hałasem poprzez ograniczenie czasu pracy najbardziej hałaśliwych urządzeń w ciągu doby, z wykluczeniem godzin nocnych.</p> <p>Podstawowymi, źródłami zmian warunków akustycznych na etapie funkcjonowania inwestycji będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> • powstanie nowych źródeł hałasu związanych z obiektami mieszkalnymi i usługowymi (o różnym natężeniu w zależności od rodzaju realizowanego zainwestowania); • wzrost natężenia ruchu samochodowego, związany z obsługą komunikacyjną ww. obiektów (bardzo nieznaczące). • hałas pochodzący z okolic – np. z rejonu zwartej zabudowy. <p>Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku reguluje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).</p>
dobra kultury	Brak oddziaływań.
zdrowie i życie ludzi	<p>W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się powstania istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Jednocześnie wzrost liczby mieszkańców będzie na tyle niewielki, że uznać należy brak widocznego wpływu w tym zakresie. Oczywiście jest, że zawsze zwiększenie liczby mieszkańców tego terenu, zwiększenie intensywności zabudowy spowodują:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nieznaczne pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego, • zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów na tym terenie, • zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków, • wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną i ciepłą, • lokalnie zmniejszenie terenów biologicznie czynnych, • trwała zmiana fizjonomii terenu; • subiektywne negatywne/pozytywne odczucia związane z zmianami krajobrazu. <p>Wymienione oddziaływania nie spowodują przekroczeń dopuszczalnych norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.</p>

7.2 Budowa i modernizacja sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej

Projekt planu miejscowego przewiduje budowę układu komunikacyjnego służącego obsłudze terenów wskazanych pod zainwestowanie (na powierzchni ok. 1,09 ha). W celu obsługi technicznej terenów objętych

ustaleniami projektu planu miejscowego niezbędna będzie także realizacja sieci infrastruktury technicznej, w tym sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej przede wszystkim. Sieci będą zazwyczaj realizowane w pasach drogowych lub na terenach wskazanych do zainwestowania. Realizacja układu komunikacyjnego do obsługi terenów inwestycyjnych w granicach planu oraz sieci lub przyłączy infrastruktury technicznej nie powinna w znaczący sposób oddziaływać na środowisko, jak również nie wskazuje się, aby oddziaływania te pod względem rodzaju i intensywności odbiegały od oddziaływań związanych z rozwojem nowej zabudowy. Ocenia się zatem, że realizacja tego typu inwestycji będzie zbieżna z oddziaływaniami opisanymi w rozdz. 7.1 – będą dotyczyły przede wszystkim okresowych (ograniczonych w czasie) oddziaływań na powierzchnię ziemi, w tym utwardzenia gruntu, zmian fizyko – chemicznych, potencjalnych uciążliwości na zasoby i stabilność wód gruntowych.

7.3 Prognozowany wpływ na obszary objęte formami ochrony przyrody

Ustalenia planu miejscowego dla terenów objętych ochroną powinny być zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony przyrody i wynikającymi z nich przepisami szczegółowymi na poziomie regionalnym i lokalnym. Obszar opracowania położony jest w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby.

Głównym celem powołania otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego jest ochrona przed zagrożeniami zewnętrznymi, wynikającymi z działalności człowieka. Natomiast w przypadku Obszaru Chronionego Krajobrazu celem ochrony jest ochrona walorów przyrodniczo - krajobrazowych cennego odcinka przełomowego rzeki. Sama Łeba płynie ok. 1,5 km od granic opracowania, przez co jego zainwestowanie nie ma bezpośredniego przełożenia na jakość walorów krajobrazowych doliny Łeby.

Realizacja ustaleń planu nie wpłynie w znaczący sposób na komponenty środowiska istotne dla ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby. Skala i sposób zainwestowania nie wprowadzają do środowiska zagrożeń ani nie wywołują oddziaływań istotnych dla jakości komponentów środowiska przyrodniczego, innych niż te wskazane w rozdz. 7.1. Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje degradacji lub zniszczenia cennych ekosystemów oraz zbiorowisk roślinnych lub stanowisk fauny, nie powinna zostać naruszona spójność ekologiczna, nie dojdzie do fragmentacji siedlisk i przerwania ciągłości ekologicznej. Walory krajobrazowe i ekspozycja doliny Łeby nie powinna zostać naruszona. Obszary takie są zlokalizowane poza granicami planu miejscowego lub w bezpiecznej odległości. Poza tym obszary o największych wartościach środowiska przyrodniczego nie są objęte zainwestowaniem – pozostawione jako tereny wyłączone spod zabudowy – poza nieprzekraczalnymi liniami zabudowy lub jako przeznaczenie leśne. Cele ochrony Parku powinny zostać zachowane zatem w pełni. Funkcja otuliny jako strefy buforowej nie zostanie osłabiona. Niemniej generalnie należy mieć przy tym świadomość, że zgodnie z dokumentacją ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (nieruchomość objęta planem jest oddalona od granic Parku o ok. 1 km) kontynuacja intensyfikacji wiejskiego zainwestowania osadniczego w otulinie Parku należy do zidentyfikowanych zagrożeń zewnętrznych Parku. Intensywne zainwestowanie okolic Strzepcza powoduje zagrożenia sozologiczne i krajobrazowe wobec KPK (na podstawie operatu zagospodarowania przestrzennego Planu ochrony dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego).

Projektowana inwestycja nie powinna stanowić ponadto przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko (ocena taka może być przedmiotem odrębnej procedury). Specyfika rzeźby terenu, charakterystyka fitocenozy (struktura i skład gatunkowy zbiorowisk roślinnych oraz powiązane gatunki fauny i flory), przestrzenna spójność ekosystemów oraz walory krajobrazowe nie powinny ulec istotnym zakłóceniom w wyniku realizacji projektowanych funkcji terenu. W kontekście ładu przestrzennego rozproszona zabudowa wykazuje mniejszy potencjał konfliktowy w porównaniu ze zwartymi osiedlami, co uzasadnia preferencję dla tego typu inwestycji w celu minimalizacji potencjalnych uciążliwości ekologicznych i wizualnych. Jednym z najważniejszych zakazów odnoszących się do planowania przestrzennego w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu jest zakaz zainwestowania w strefie 100 m od brzegów zbiorników wodnych, likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych zmian rzeźby terenu czy stosunków wodnych (szczegółowy opis zasad przytoczono w rozdz. 3). Ustalenia analizowanego planu nie stoją w sprzeczności z tymi zakazami jak również z pozostałymi odnoszącymi się do obszaru chronionego krajobrazu. Strefa 100 m od brzegów naturalnych zbiorników i cieków została oznaczona odpowiednio na rysunku planu oraz odpowiednio opisana w ustaleniach planu. Zatem zgodnie z aktualnym brzemieniem zasad i zakazów obowiązujących w Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby w strefie tej obowiązuje co do zasady zakaz lokalizacji obiektów budowlanych z wyjątkami, o których mowa w rozdz. 3

Obszar opracowania jest zlokalizowany poza granicami chronionych użytków rolnych oraz poza siedliskami przyrodniczymi o ponadprzeciętnych cechach ekologicznych. Istniejące lasy oraz zwarte kompleksy zadrzewień są adaptowane w swoim dotychczasowym przeznaczeniu.

Nie przewiduje się również negatywnych oddziaływań na korytarze ekologiczne o znaczeniu subregionalnym. Wielkość inwestycji nie wpływa na przerwanie ciągłości korytarza jak również nie są planowane inwestycje, które mogą mieć wpływ na migracje fauny i flory.

8 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

W projekcie planu miejscowego zawarto ustalenia, które mają na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu (przytoczone w rozdz. 7 niniejszej prognozy). Ponadto, poza już określonymi sposobami można wskazać kilka dodatkowych, które w jeszcze większym stopniu zagwarantują ochronę środowiska przyrodniczego i w jeszcze większym stopniu przyczynią się do zachowania równowagi przyrodniczej w okolicy:

- budowę, rozbudowę i systematyczną modernizację sieci kanalizacyjnej i wodociągowej;
- zapewnienie ochrony siedlisk i stanowisk gatunków fauny i flory zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej – jeśli ich występowanie zostanie stwierdzone – szczególnie w miejscach o podwyższonych walorach przyrodniczych w granicach nieruchomości – czyli w rejonie kompleksów zadrzewień czy lasów;
- w trakcie prowadzenia prac budowlanych nie zabijanie zwierząt, które dostały się do wykopu, lecz umożliwienie im bezstresowe opuszczenie wykopu;

- stosowanie naturalnych materiałów budowlanych, które ograniczają dysharmonię krajobrazu, nieprzekraczanie ustalonych wysokości budynków;
- indywidualne podejście do architektury zabudowy, w nawiązaniu do dziedzictwa kulturowego regionu i wytycznych konserwatorskich dla obszarów chronionych przepisami prawa oraz ze względu na niestandardowe ukształtowanie terenu;
- zastosowanie takich rozwiązań technologicznych na etapie budowy inwestycji, które spowodują, iż nie zostaną przekroczone standardy jakości środowiska i standardy emisyjne;
- preferowanie w budownictwie materiałów energooszczędnych;
- rozproszony charakter zabudowy (unikanie zwartych osiedli);
- utrzymanie ciągłości migracyjnej fauny i flory (np. poprzez odpowiednie formy architektoniczne, ogrodzeń, pozostawienie pasów wolnych od zainwestowania zielonych) – szczególnie na terenach o dużej powierzchni;
- stosowanie ekologicznych rozwiązań w budownictwie oraz w realizacji infrastruktury technicznej;
- wdrożenie systemów retencji wód opadowych (zbiorniki retencyjne, ogrody deszczowe, studnie chłonne);
- zabezpieczenie terenu budowy stosując odpowiednie trwałe oznaczenia na powierzchni terenu;
- stosowanie się do przepisów BHP.

Wyżej wskazane rozwiązania mają na celu uszczegółowienie zasad określonych planem miejscowym i ich uzupełnienie, których efektem będzie ograniczenie potencjalnego negatywnego oddziaływania na środowisko.

9 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

9.1 Poziom międzynarodowy i krajowy

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska do roku 2030 formułuje VIII Program Działań Wspólnoty (8. EAP) w zakresie środowiska (Decyzja Nr 2022/591 Parlamentu Europejskiego z dn. 6 kwietnia 2022 r. Podstawę osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych określonych w Agendzie 2030 ONZ i jej celach zrównoważonego rozwoju i powinien być dostosowany do celów porozumienia paryskiego, konwencji z Rio i innych stosownych umów międzynarodowych. 8.EAP umożliwia systemową transformację w kierunku gospodarki Unii, która zapewni dobrostan z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety i której wzrost będzie miał charakter regeneracyjny, a także powinien sprawić, by transformacja ekologiczna została przeprowadzona w sposób sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu, jednocześnie przyczyniając się do zmniejszenia nierówności. Ponadto, w celu ochrony klimatu oraz zrównoważonego wykorzystania energii zadania w skali europejskiej zawarto w dokumencie pt.: "Strategia Europa 2020". Określił on ograniczenie emisji gazów i pyłów, wzrost udziału energii odnawialnej i efektywności energetycznej. Poza tym 8.EAP jest ściśle powiązana z dokumentem przyjętym komunikatem z dnia 1 grudnia 2019 r. zatytułowanym "Europejski Zielony Ład", stanowiącym nową strategię na rzecz

wzrostu w kierunku dwójakiej transformacji - ekologicznej i cyfrowej, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w obrębie zrównoważonej, konkurencyjnej, neutralnej dla klimatu i zasobooszczędnej gospodarki, a także ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii przy jednoczesnym podnoszeniu jakości życia obecnych i przyszłych pokoleń. 8.EAP powinien wspierać cele Europejskiego Zielonego Ładu zgodnie z długoterminowym celem, by najpóźniej do 2050 r. cieszyć się dobrą jakością życia z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety, jak zostało to już określone w 7.EAP.

8. EAP ma sześć wzajemnie powiązanych tematycznych celów priorytetowych na okres do 31 grudnia 2030 r. z zakresu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, wzmacnianiu i uwzględnianiu zdolności przystosowawczych wzmacnianiu odporności i adaptacji oraz ograniczaniu podatności środowiska, społeczeństwa i wszystkich sektorów gospodarki na zmianę klimatu, dążenie do gospodarki dobrobytu, dążenie do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, ochrona, zachowanie i przywrócenie różnorodności biologicznej w środowisku lądowym i morskim oraz różnorodności biologicznej wód śródlądowych na obszarach chronionych i poza nimi, promowanie środowiskowych aspektów zrównoważoności i znaczne ograniczenie największych presji środowiskowych i klimatycznych.

Przyjęta w 1997 roku Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia ochronę środowiska człowieka, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasadę tę uwzględnia Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030, która opisuje najważniejsze działania na rzecz ochrony środowiska i przyrody w celach 7, 8 i 9. Dokumentami strategicznymi, które są implantowane na poziom lokalny (w tym na założenia planowania przestrzennego w gminie) jest ponadto między innymi: Strategia „Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko”, Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020, Polityka energetyczna Polski do 2030 r., Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do roku 2030), programy operacyjne UE.

Wymienione dokumenty strategiczne uwzględniają zobowiązania i cele ochrony środowiska przyjęte w ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską konwencjach międzynarodowych, jak:

- Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, Berno (1979);
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych, mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (1975), ze zmianami wprowadzonymi w Paryżu (1982) i Reginie (1987);
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro (1992);
- Konwencja Helsińska o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego (1992);
- Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro (1992);
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, wraz z Protokołem (1997).

Obok wyżej wymienionych, ważne cele ekologiczne zapisane zostały w:

- innych dokumentach międzynarodowych:
 - Europejska Konwencja krajobrazowa;
 - Karta Lipska na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich.
- dokumentach UE:

- Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej;
- Agenda 21.

9.2 Poziom regionalny i lokalny

„Program Ochrony Środowiska dla powiatu wejherowskiego” został opracowany w trybie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie środowiska i obejmuje poszczególne komponenty środowiska zlokalizowane na obszarze powiatu. Został opracowany na lata 2024 – 2027 z perspektywą do 2031. Nadrzędny cel programu sformułowano następująco: „Osiągnięcie zrównoważonego i trwałego rozwoju Powiatu Wejherowskiego poprzez: poprawę stanu środowiska przyrodniczego, zachowanie jego istotnych walorów, rozwój infrastruktury ochrony środowiska, utrzymanie ładu przestrzennego”. Dla tego celu określono priorytety ekologiczne, uwzględniające kryteria wybranymi w oparciu o diagnozę stanu poszczególnych komponentów środowiska na obszarze powiatu, uwarunkowania zewnętrzne (obowiązujące akty prawne) i wewnętrzne, a także inne wymagania w zakresie jakości środowiska:

- Priorytet 1: Poprawa jakości wód powierzchniowych i ochrona wód podziemnych.
- Priorytet 2: Osiągnięcie wymaganych standardów jakości powietrza atmosferycznego.
- Priorytet 3: Ograniczenie uciążliwości hałasu, w tym komunikacyjnego.
- Priorytet 4: Zapobieganie degradacji powierzchni ziemi.
- Priorytet 5: Ochrona terenów cennych przyrodniczo.
- Priorytet 6: Podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa Powiatu poprzez zintegrowany system edukacji ekologicznej

Na tej podstawie określono kierunki działań systemowych i cele strategiczne realizacji Programu. Analiza tych kierunków pozwala stwierdzić, że ustalenia planu miejscowego wpisują i uwzględniają zasady określone Programem, jak również uwzględnia przytoczone powyżej priorytety.

Dokumentem implementującym założenia powyższych strategii jest „Program ochrony środowiska dla gminy Linia na lata 2020 – 2023 z perspektywą do roku 2027”, którego celem nadrzędnym jest „zrównoważany rozwój gminy Linia i zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców w czystym i bezpiecznym otoczeniu poprzez poprawę jakości środowiska oraz zachowanie istniejących walorów przyrodniczych”.

Na tej podstawie określono cele i kierunki interwencji oraz poszczególne zadania. Delimitowano kilkadziesiąt takich zadań, z których duża część bezpośrednio i pośrednio odnosi się do zagadnień poruszonych w niniejszej prognozie.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument planistyczny o lokalnym znaczeniu. Przy sporządzaniu projektu planu miejscowego miały zastosowanie m.in. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

10 ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYT. USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

W zagospodarowaniu terenów powinno się mieć na uwadze przede wszystkim wrażliwość wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych na zanieczyszczenia (pochodzące z użytkowania zabudowy i terenów komunikacji) oraz konieczność zachowania istniejącej struktury zieleni w granicach nieruchomości. Obecnie zidentyfikowanymi potencjalnymi zagrożeniami dla jakości poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego w rejonie opracowania są:

- ryzyko zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchni ziemi przez użytkowanie rolnicze, zabudowę mieszkaniową i zagrodową, które nie są wyposażone w odpowiednie systemy infrastruktury technicznej, w tym sprawną kanalizację sanitarną;
- degradacja gleb i form terenu;
- zanik stref buforowych wokół najbardziej cennych siedlisk przyrodniczych, fragmentacja krajobrazu;
- nadmierny spływ biogenów (azotu i fosforu) z pól uprawnych prowadzi do zarastania zbiorników, zakwitów toksycznego fitoplanktonu i wymierania ichtiofauny;

Realizacja inwestycji zgodnie z wytycznymi zawartymi w planie miejscowym nie powinna spowodować konfliktów natury ekologicznej. Te, które zostały wskazane należy uznać za potencjalne (niezidentyfikowane wprost – niepotwierdzone) i nieznaczące.

Reasumując, realizacja projektu planu miejscowego nie wprowadzi do środowiska znaczących niekorzystnych zmian. Te, które potencjalnie mogą wystąpić będą nieznaczne i typowe dla nowego zainwestowania. Mogą również wpisywać się i pogłębiać zidentyfikowane zagrożenia dla jakości poszczególnych komponentów środowiska. Niemniej, na tyle ile to jest możliwe, ustalenia planu w sposób dostateczny zabezpieczają istniejące komponenty środowiska przyrodniczego w prawnych obszarowych formach ochrony przyrody, jak również prowadzą do minimalizacji negatywnych potencjalnych oddziaływań.

11 POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI JEGO USTALEŃ

W przypadku braku uchwalenia planu miejscowego nie powinny nastąpić żadne negatywne zmiany w strukturze przyrodniczej obszaru. Istniejące oddziaływania wewnętrzne i zewnętrzne będą nadal odczuwalne, a ich natężenie pozostanie na takim samym poziomie. Odstąpienie od uchwalenia planu nie wywoła potencjalnych negatywnych skutków wskazanych w rozdz. 7 prognozy. Z drugiej strony obszar będzie mógł zostać zainwestowany w oparciu o inne decyzje administracyjne – np. decyzję o warunkach zabudowy, co może skutkować mniejszą kontrolą przestrzenną i środowiskową (np. chaotyczna urbanizacja, większe, trudniejsze do kontrolowania oddziaływania środowiskowe, pogorszenie ład przestrzennego i jakości środowiska).

Brak uchwalenia planu czy zagospodarowania obszaru w oparciu o inne dokumenty planistyczne oznaczałoby w krótszej perspektywie utrzymanie rolniczego charakteru terenu, ale jednocześnie uniemożliwiłoby realizację zaplanowanej polityki rozwoju wsi w zakresie zabudowy letniskowej.

Wpływ ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian kontrolowany będzie w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane będą corocznie w raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji. Źródłami danych w tym zakresie mogą też być: Wojewódzka Baza Danych (prowadzona przez Marszałka Województwa), źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Dla ograniczenia przekształceń środowiska, na etapie budowy dopuszczonych w planie miejscowym przedsięwzięć, kontroli okresowej lub stałej powinny podlegać:

- zasięg przestrzenny „placów budów” oraz dojazdów placów budów;
- wpływ prac budowlanych oraz użytkowania zabudowy na warunki gruntowe i akustyczne;
- wpływ prac budowlanych na istniejące elementy środowiska przyrodniczego, w tym walory krajobrazowe oraz przestrzeganie przepisów odrębnych w zakresie zakazów i zasad zainwestowania;
- sposób postępowania z odpadami oraz funkcjonowanie zapleczy socjalnych placów budowy.

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień planu miejscowego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- 1) oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- 2) przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, wyposażenia w infrastrukturę techniczną, prawidłowej gospodarki wodno – ściekowej o spływów powierzchniowych wód do okolicznych cieków i zbiorników wodnych.

Ad 1). W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- ✓ w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- ✓ w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska (Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska),
- ✓ w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji planu i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad 2). W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń planu miejscowego powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji jego ustaleń, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby

oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Szczególnie powinno to dotyczyć zapewnienia prawidłowej gospodarki w zakresie odprowadzania ścieków.

12 ODDZIAŁYWANIA TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO

Realizacja ustaleń planu nie powoduje skutków środowiskowych, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Skala zagospodarowania zaproponowana w dokumencie ma charakter lokalny.

13 CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU, W TYM TAKŻE WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Na etapie sporządzania projektu planu miejscowego, ze względu na zasięg przestrzenny inwestycji, jej charakter i funkcję oraz dotychczasowe przesądzenie planistyczne nie było konieczności i potrzeby rozważania wielu różnych wariantów rozwiązań wewnętrznych, alternatywnych. Zespół urbanistyczny i środowiskowy konsultowały ze sobą wprowadzone zapisy i ustalenia. Wobec czego propozycje innego brzmienia niektórych zapisów niż w analizowanych projektach – „zapisy alternatywne” - przekazywane były bezpośrednio zespołowi projektowemu i w związku z tym nie zostały ujęte w niniejszym opracowaniu. Jedynym, jak się wydaje, rozwiązaniem alternatywnym w tym przypadku jest pozostawienie terenów w dotychczasowym użytkowaniu, zgodnie z obowiązującym planem miejscowym.

14 PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko na potrzeby sporządzenia miejscowego zmiany planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu obrębu geodezyjnego Strzepcz, dla nieruchomości o pow. 9,34 ha, jest ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.).

Na wstępie opracowania podane zostały podstawy prawne i wykorzystane dokumenty, cel, zakres tematyczny i metodyka opracowania prognozy. Przedstawiono charakterystykę obszaru opracowania, skupiając się na jego położeniu oraz przedstawieniu podstawowych informacji dotyczących uwarunkowań przestrzennych i infrastruktury technicznej. Opisano stan, funkcjonowanie oraz istniejące problemy środowiska gminy z wyodrębnieniem terenów znajdujących się w granicach opracowania. Jako podstawowe elementy oceny przyjęto rzeźbę terenu, geomorfologię, warunki klimatyczne, gleby, wody powierzchniowe i podziemne, złoża kopalin; faunę i florę. Opisano formy ochrony przyrody występujące na terenie opracowania oraz w jego najbliższej okolicy.

Następnie dokonano diagnozy stanu i funkcjonowania środowiska. W rozdziale tym oceniono stan środowiska oraz występujące zagrożenia, a także opisano odporność środowiska na degradację. Kolejnym

etapem prognozy było opisanie projektowanej struktury przestrzennej wraz z powiązanymi z nim innymi dokumentami planistycznymi.

Zasadniczą częścią prognozy jest ocena skutków środowiskowych realizacji ustaleń planu miejscowego, w związku z przeznaczeniem tego obszaru pod funkcje związane z realizacją zabudowy lotniskowej i rekreacyjnej z zachowaniem istniejącej zieleni w postaci lasu i zwartych obszarów zadrzewień. Łącznie, zainwestowaniem może zostać objętych ok. 7,8 ha oraz ok. 1,09 ha pod obsługę komunikacyjną. Obszar objęty planem miejscowym charakteryzuje się korzystnymi warunkami fizjograficznymi, przestrzennymi i przyrodniczymi. Obszar ten nie charakteryzuje się ponadprzeciętnymi walorami przyrodniczymi, jest położony w zasięgu użytków leśnych (adaptowanych) oraz w większej odległości od wód powierzchniowych o znaczeniu ekologicznym, krajobrazowym, gospodarczym – ale w sąsiedztwie naturalnych potoków tworzących wraz z jez. Strzepcz odrębną jednostkę jednolitych części wód powierzchniowych. Do obszaru opracowania zapewniony jest dojazd z istniejących ciągów komunikacyjnych jak również możliwa jest realizacja podstawowej infrastruktury technicznej - wymaga rozbudowy lub modernizacji istniejącej. Projekt planu przewiduje zatem realizację sieci uzbrojenia terenu oraz komunikacji do obsługi zainwestowania.

W opracowaniu przeanalizowano potencjalne skutki środowiskowe wynikające z istniejącego i projektowanego przeznaczenia terenów, wpływ ustaleń dokumentu na obszary chronione, w tym przede wszystkim ma otulinę Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Łeby. W dokumencie dokonano oceny skutków realizacji przedstawionych ustaleń planu miejscowego na poszczególne składowe środowiska również w kontekście wskazanych wyżej obszarów chronionych. Podczas analizy dokumentu nie stwierdzono jednak ryzyka wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań na żadne z badanych komponentów środowiska przyrodniczego. Sposób proponowanego zagospodarowania terenu zachowuje generalnie istniejącą walory środowiska. Oczywiście zainwestowanie niesie za sobą lokalne skutki i uciążliwości związane z przekształceniami ziemi, gleb, zmianami w zakresie ekspozycji obszaru, ograniczeniem przestrzeni życiowej fauny, jednak są to oddziaływania typowe dla terenów wskazanych pod zabudowę. Na pewno należy zwrócić uwagę na wyposażenie tego obszaru w niezbędną sieć wodno – kanalizacyjną, a w zagospodarowaniu terenu powinno się zachować walory krajobrazu, w tym dążyć do ekstensywnego zainwestowania nieruchomości, tym bardziej, że jej powierzchnia jest znaczna. Sposób zagospodarowania nie wpłynie również na powstanie uciążliwości i oddziaływań na prawne formy ochrony przyrody oraz zasadniczo również na lokalną ośnoję ekologiczną. Odległości od brzegów wód powierzchniowych zostały zapewnione (wynikające z przepisów o ochronie przyrody). Podobnie, pozostałe obowiązujące zakazy i zasady ochrony nie powinny być złamane. Projekt planu skutecznie chroni komponenty środowiska przyrodniczego poprzez pozostawienie istniejących grup zadrzewień i lasów jako powierzchni aktywnych biologicznie, wyłączonych spod możliwości zainwestowania.

Kolejne rozdziały dotyczyły rozwiązań mających na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko; celów ochrony środowiska oraz sposobów, w jakich te cele i problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu. Opisano potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku uchwalenia dokumentu planistycznego, a także przewidywane metody analizy skutków realizacji jego ustaleń oraz częstotliwość jej przeprowadzania. Kolejny etap polegał na opisanu oddziaływań

transgranicznych na środowisko oraz na przedstawieniu rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2024 poz. 1112 ze zm.). Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Arkadiusz Smider